

rozsévač rozsievač

11

NOVEMBER
LISTOPAD

Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

Inštalácia kazateľa v Bratislave

Instalace kazatele zlínského sboru

Uganda

Kemperence

Portrét krestána

Blahoslavení prenasledovaní pre Krista

„Ak vás hanobia pre Kristovo meno, ste blahoslavení, pretože Duch slávy, Boží Duch, spočíva na vás“ (1Pt 4, 14).

KONFERENCIA SENIOROV RAČKOVA DOLINA 11. – 14. 9. 2024

Uplynul rok ako voda v rieke a seniori v počte okolo šesťdesiat sa mohli opäť od stredy do soboty radosť zo stretnutia v Račkovej doline. A nielen my, zo Slovenska, ale boli tam aj bratia a sestry z Českej republiky. Tešili sme sa zo vzájomných rozhovorov a informácií o tom, čo život priniesol a čo sa s nami dialo v priebehu uplynulého roka. Prijali sme úžasné informácie o Ugande od manželov Malých a brata P. Šinku; o plánovanej výstavbe seniorského domova v Bernolákove a o potrebách Chaty J. A. Komenského v Račkovej doline. Aj na výlet na Solisko sme si „zaskočili“ – vlastne nás odviezol autobus a sedačková lanovka, kde sme obdivovali nádheru našich veľhôr.

Našli sme nezaslúženú priazeň u Tvorcu vesmíru, lebo nádherné bezoblačné nebo dovoľovalo výhľad na končiare Tatier i na širé slovenské kraje. Pane, ďakujeme za všetku nádhru, ktorú si tak predivne stvoril pre „prach zeme“! Po výlete – pastve pre oči – nasledovala pastva pre duše pri piesňach hudobnej skupiny Nádej. A už bol štvrtok večer.

Hovorí sa, že najprv práca, potom zábava. My sme to mali naopak. Až po zábave prišiel čas sústredenia sa na zvest Božieho slova, ktoré prišiel medzi nás rozsievať brat kazateľ A. Barkóci s manželkou. Pred jeho službou nám bolo pripomenuté, že sme prišli do Račkovej doliny na lekársku prehliadku nášho duchovného života, lebo ako sa spieva v jednej populárnej piesni, že „v záloze není život náhradní... že tady a teď je otázka i odpověď.“

A tak padali otázky: Čo náš duchovný život? Sme duchovne zdraví? Sme v pohode? Môže náš Stvoriteľ a Pán hľadiť na nás s úľobou? Môže povedať: „Správne, dobrý a verný sluha!“ (Mt 25, 21)? Je pravdou o nás slovo apoštola Pavla: „... že náš vnútorný človek sa obnovuje zo dňa na deň“ (1Kol 4, 16)? Alebo niekomu z nás blikala výzva z Listu Efezanom: „Vyzlečte si starého človeka..., obnovte sa duchovným zmýšľaním a oblečte si nového človeka“ (Ef 4, 22 – 24)? Čítíš túto Božiu výzvu? Potom sa treba zamyslieť nad svojim duchovným zdravím. Od neho totiž závisí naša večnosť.

Mottom konferencie bolo slovo: „Usilujte sa o duchovný rast a poznávanie Spasiteľa Pána Ježiša Krista“ (2Pt 3, 18 – Nádej pre každého). Nielen mladí, ale aj seniori môžu rásť, a to duchovne.

Dostali sme medovník v tvare košíka ako názornú pomôcku ktorá nám má pripomínať, že do košíka svojho srdca a mysle sme prišli zbierať zrníčka poznávania nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, poznávania Jeho charakteru, postojov a reakcií na rôzne situácie života.

Vrátili sme sa domov a vo mne rezonujú otázky, ktoré odzneli po službe brata kazateľa: Čo máš v košíčku svojho srdca? Povzbudenie? Viac a častejšie si čítaj Písmo. Potešenie? Som s tebou, neboj sa! Napomenutie? Zaujímaj sa o svoje okolie, hovor im o Mne. Či dokonca pokarhanie? Málo miluješ svojich najbližších, málo lásky im prejavuješ. Neprezradím, čo je v mojom, Pán to vie, pozná mňa aj moje myšlienky a pohnútky srdca. Len toľko prezradím: Nadalej chcem zbierať zrníčka charakteru Pána Ježiša Krista, lebo ON bol tichý, pokorný, láskavý, milosrdný, odpúšťajúci, radostný, pokojný, poslušný a obetujúci sa. Čím viac zrníčok Božieho charakteru nazbieram a s pomocou Ducha Svätého dovoľím, aby vo mne vzkĺčili a rástli, tým viac sa budem podobat našmu Pánovi a získam duchovné zdravie. Pane, pomáhaj mi, prosím!

Jeden z prítomných

ÚVODNÍK

BLAZE PRONÁSLEDOVANÝM PRO KRISTA

„Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi“ (Mt 5, 10-12). Ježíšova blahoslovenství, kterými začíná svou promluvu na hoře, jsou vlastně takovým Jeho programem. Jsou to základní body Jeho učení, shrnutí toho podstatného pro Jeho následovníky.

Od začátku letošního roku probíráme osmero blahoslovenství. V dnešním čísle Rozsévače jsme se dostali až k poslednímu, osmému, které mluví o pronásledování pro Krista. Toto blahoslovenství je zdvojené, opakuje se ve verši 11.

Jsme křesťané, žáci, učedníci svého Pána Ježíše Krista, a jestliže věrně jdeme za Ním v Jeho stopách, tak zakoušíme i neporozumění, ústrky, pronásledování stejně jako náš Pán. Ježíš říká, že stejně pronásledovali i proroky, kteří vyřizovali Boží slovo Božím lidu, Izraeli. První křesťané zakoušeli pronásledování od svých vlastních soukmenovců, souvěrců - od Židů, pak od pohanů, a nakonec i od římského státu. Tuto zkušenost nám popisují Skutky apoštolů a epístoly.

A v průběhu dějin církve pak pronásledování v různé formě pokračovalo. Ti, kdo chtěli opravdově, radikálně následovat Krista, byli nepochopeni a pronásledováni ze strany oficiální církve, která se spojila se státní mocí. Pro všechny ostatní to byli fanatici, radikálové. Příkladem je Jednota bratrská, která vznikla v Čechách po husitských válkách, jejíž vyznavači chtěli žít podle Ježíšova učení, ale byli v různé míře pronásledováni pro svou opravdovost a odlišnost. V učení o církvi vyznávala **Jednota bratrská čtyři znaky pravé církve**: 1. čisté hlásání evangelia, 2. řádné vysluhování svátostí, 3. církevní kázeň, 4. pronásledování církve. Tím čtvrtým bodem se lišila od ostatních reformačních církví.

V té souvislosti se mi vybaví píseň sestry M. Royové „**Pre Krista smieť žiť**“ (**Bratrské písně č. 430**), kterou rád zpívám. Je v ní vyznání a odhodlání trpět pro Krista, nést pohanu pro svého Spasitele s vírou v nebeskou odměnu. Je to píseň povzbuzení pro všechny, kteří procházejí utrpením pro Krista.

Mnozí starší věkem z našich sborů zakusili pronásledování a ústrky v období 40leté vlády komunistické ideologie (1948-1989). Už 35 let žijeme ve svobodě, ale ve světě v mnoha zemích jsou křesťané stále pronásledováni. Naším úkolem je modlit se za ně a podporovat je např. přes různé křesťanské organizace, které pronásledovaným křesťanům pomáhají.

Predseda Redakčnej rady: Ján Szöllös **Šéfredaktorka:** Marie Horáčková, e-mail: majka1.horackova@gmail.com, Tel. č.: +420 734 596 635. **Redakčná rada:** E. Pribulová, D. Jersáková, **Grafické spracovanie:** Maroš Kohút

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, E. Pribulová
Redakcia/administrácia: Bratrská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika Tel.+421 949 609 311, e-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza 11-krát do roka
SR: Cena výtlačku: 36,- € za rok (3,30 €/kus). Účet v SR: IBAN SK35090000000011489120, do poznámky napísať meno odberateľa. Var. symbol: 888. **Objednávky SR:** Bratrská jednota baptistov v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk
ČR: Cena výtisku: 900,- Kč na rok (82 Kč/kus). Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napište adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zasílá. Var. symbol: 911840. **Objednávky ČR:** JJB, výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4, e-mail: iveta.prochazkova@baptist.cz

Odber v zahraničí/ platby zo zahraničia:
Predplatné: 36,-€ za rok + aktuálne poštovné 30,-€.
Názov účtu: Bratrská jednota baptistov v SR, číslo účtu:
IBAN SK35090000000011489120, SWIFT: GIBASKBX
Názov banky: Slovenská sporiteľňa, a.s. Adresa banky:
Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská republika.

Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava **SSN 02316919 – MK SR 699/92**
Poznámka: Zverejnené články nemusejí vyjadrovať názor redakcie.
Všetchny články procházejí posouzením Redakční rady a ne všechny jsou uveřejněné.

OBSAH

Konferencia seniorov	2
Blaze pronásledovaným pro Krista	3
Blahoslovení pronásledovaní pro Krista	5
Semienka ponúkané seniorom	6
Pochybnosti Znovuzrodenie	7
Povzbudenie počas choroby a zdravotných ťažkostí Kráľ Chizkija	8
Dějiny baptistického hnutí v Českých zemích Čtení na pokračování	10
Boh nás môže zmeniť	11
Ja predsa nehreším Svitme na zemi Aká je moja známosť Pána Ježiša?	12
UGANDA – pokračovanie	13
25 rokov na biblickej škole v Dánsku:	14
Instalácia brata kazateľa Jána Szöllösa S Ježíšem v kuchyni	15
Instalace kazatele zlínského sboru	16
Kemperence	17
100 rokov založenia zboru v Bernolákove Cena verzus hodnota Rozsievača na rok 2025	18
Tisíce ľudí v Sýrii majú odtiaľ doma pitnú vodu	19

„V tvojej ruke je môj čas.
Vytrhni ma z moci nepriateľov
a pronásledovateľov“
(Ž 31, 16).

„Moje budúcnosť je ve tvých
rukou. Vysvoboď mňa z rúk
nepriateľov a tých, ktorí
pronásledujú mňa“ (Ž 31, 16).

„Blahoslavení ste, keď vás budú
pre mňa hanbiť, pronásledovať
a všetko zlé na vás ľživo
hovoriť. Radujte sa a veselte sa,
lebo v nebesiach máte veľkú
odmenu. Veď takto
pronásledovali prorokovia, ktorí
boli pred vami“
(Mt 5, 11–12).

„Blaze vám, keď vás budú
tupiť a pronásledovať a ľživo
mlúvať proti vám všetko zlé
kvôli mně. Radujte sa
a jásejte, pretože máte
hojnou odmenu v nebesiach.
Stejně pronásledovali i
proroci, kteří byli před
vámi“
(Mt 5, 11-12).

„Ak vás hanobia pre
Kristovo meno, ste
blahoslavení, pretože
Duch slávy, Boží Duch,
spochívá na vás“
(1Pt 4, 14).

„Jestliže jste hanobeni
pro jméno Kristovo,
blaze vám, neboť na
vás spočívá Duch
slávy, Duch Boží“
(1Pt 4, 14).

Apoštol Pavel píše svému žákovi Timoteovi: „**A všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, zakusí pronásledování**“ (2 Tm 3, 12). A sám sebe dává za příklad, jaká různá pronásledování ve svém životě zakusil. Proto Pavel vyznává, že službu zvěstovat evangelium a být Ježíšovým učedníkem nedokáže ze své síly, ale díky zmocnění od Boha, který mu dodává sílu v jeho slabosti a pronásledování. „**Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě když jsem slabý, jsem silný**“ (2 K 12, 10).

A na závěr slyšme slova naděje a důvěry, když vložíme své životy do moci Boží lásky. „**Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč?**“ (Ř 8, 35) Jestliže patříme našemu Spasiteli Pánu Ježíši Kristu, tak nás nic nemůže odloučit od Jeho lásky. Jeho láska je mocnější než všechna úzkost a pronásledování. Jeho láska nás objímá, nese a přenesení až do věčnosti.

Michal Petratur, kazatel Sboru BJB Vikýřovice

Každý člověk, který zažil Boží dotek, zastavil se a uposlechl Jeho výzvu, začal opravdově a poctivě chodit s Pánem Ježíšem Kristem, poslouchat Jej, zažil pronásledování. Je to jisté, protože začal o Pánu Ježíši všude radostně svědčit. Jeho spolužáci ve škole nebo spolupracovníci v zaměstnání, známí, se podívali nad jeho slovy, ptali se, kde to vzal, kde se takové věci dozvěděl a mnohdy začali jeho víru zpochybňovat a posmívat se, urážet, lhát a šikanovat. Jsou země, kde dnes dochází ke tvrdému pronásledování křesťanů, kde jsou pro svou víru lidé i zabíjeni. Ježíš byl pronásledován od začátku své služby až do konce svého života na této zemi, kdy byl za nás ukřižován. Prožil zde zklamání, útoky, ponižování, ústrky, zradu, bití a nakonec potupnou smrt na kříži. Stará lidská povaha nabádá člověka jinak, ale znovuzrozený člověk má v srdci Boží radost, lásku a pokoj i v těžkých chvílích, i když musí bojovat, ví, že na to není sám, trpí pro Ježíše, vždyť On pro něj dal všechno. Pán Ježíš Kristus ho nikdy nezklame. Ježíš dobře ví, co prožíváme, rozumí nám nejlépe. Jemu můžeme svěřit svůj život. Bible říká: „**Moji milovaní nebudte zmateni výhni zkoušky, která na vás přišla, jakoby se s vámi dělo něco neobvyklého, ale radujte se, když máte podíl na Kristově utrpení**“ (1Pt 4, 12-13). On staré lidství přiblížil na kříž. Nový život v Kristu znamená vzdát se svého starého „já“, pokorit se před Bohem a dostaneme dar Ducha svatého, Ducha slávy, aby na nás spočíval, vedl nás, radil, utěšoval, posiloval i v případě pronásledování pro Krista. Jen ve víře a v Boží síle mohli lidé vydržet utrpení (čti v rubrice Historie), která je kvůli Kristu potkala. „Jestliže jste hanobeni pro jméno Kristovo, blaze vám, neboť na vás spočívá Duch slávy, Duch Boží“ (1Pt 4, 14).

CO S TÍM DNES?

Jak se mohu radovat ve zkouškách?
Jak mohu zvítězit, když na mě svět
ve škole, v zaměstnání, někdy i v rodině neustále útočí? Dokážeš vydržet kvůli Kristu posměch spolužáků nebo spolupracovníků? Není to jednoduché, musíme se tomu učit, nemůžeme falešně říct: „Ale to nic, nic mi to nedělá“ a přitom v srdci cítit hořkost. Pán Bůh vidí do našeho srdce. Ježíš je vítěz! On šel na tuto zemi, aby na sebe vzal náš hřích, můj hřích a hřích celého světa. On nám ukazuje na svém chování a jednání správnou cestu. Jen u Něj najdeme sílu k životu v utrpení. Sami to nedokážeme. Můžeme v Bibli číst, jak On vedl rozhovory s nevěřícími, jak odpouštěl nepřítelům, i těm, kdo ho zabíjeli, modlil se za ně. Věděl, že to musí být. Odpustil a okamžitě zapomněl. Prosme Ježíše za proměnu mysli, abychom se naučili přemýšlet jako On. Odpouštíme, protože On nám odpustil obrovské množství hříchů a proto, že máme před sebou něco lepšího a soud přenecháváme Pánu Bohu. Není to naše starost. Potřebujeme mysl Kristovu, naučit se na modlitbách odpouštět našim protivníkům. Jedině v Jeho svobodě, kterou nám nabízí, můžeme vydržet utrpení tohoto věku.

BLAHOŠLAVENÍ PRENASLEDOVANÍ PRE KRISTA

(MT 5, (10) – 11 – 12)

Budeme uvažovať nad veršami 11 a 12, ktoré sú rozvedením, rozšírením tohto výroku o prenasledovaní, a zároveň uzavrieme celý cyklus výkladov o blahoslavenstvách.

Všetky blahoslavenstvá spolu, ako si to neustále opakujeme, majú byť akosi súhrnnou charakteristikou kresťana. Predstavujú mozaiku, v ktorej každé blahoslavenstvo zvlášť podčiarkuje niektorú stránku kresťanovho charakteru. V tomto rozšírení posledného blahoslavenstva odhaľuje Pán ďalšie črty toho, aký má byť Jeho učeník, čiže skutočný kresťan. Tieto dva verše patria do tej druhej skupiny charakteristík, ktoré opisujú kresťana podľa spôsobu, akým reaguje na rôzne veci, s ktorými sa na tomto svete a v tomto živote stretáva, v tomto konkrétnom prípade ide o jeho reakciu na prenasledovanie. Tá prvá skupina je o tom, čím je kresťan sám v sebe, vo svojom vnútri.

Život kresťana – tri princípy:

Aj v tomto rozšírení posledného blahoslavenstva je možné jasne rozpoznať tri princípy týkajúce sa života kresťana:

1) *Kresťan sa odlišuje od každého, kto kresťanom nie je – tento princíp sme si už viackrát opakovali a tu opäť vystupuje do popredia. Evanjelium Pána Ježiša Krista spôsobuje veľmi jasne vyhranené rozlíšenie medzi kresťanom a nekresťanom. Pán Ježiš to vyjadril v tých známych slovách: „Nenazdávajte sa, že som priniesol mier na zem, nepriniesol som mier, ale meč. Lebo prišiel som rozdeliť syna s otcom, dcéru s materou, nevestu so svokrou. A nepriateľmi človeku budú vlastní domáci“ (Mt 10, 34 – 36). Toto rozlíšenie je dôsledkom vyznania Pána Ježiša pred ľuďmi. Nekresťan toto rozlíšenie, tento protiklad, dokazuje tým, že prenasleduje kresťana. Na spôsobe, ako to robí, nezáleží, zostáva skutočnosťou, že v istej forme a podobe to robí takmer určite. Prenasledovanie zo strany nekresťanov patrí medzi charakteristiky skutočného kresťana a do istej miery je to aj test, či sme skutoční kresťania. Platí Slovo Pánovo: „Nie je sluha väčší ako Pán, keď prenasledovali mňa, budú prenasledovať aj vás...“ (J 15, 20). Kresťan nie je človek, ktorý by sa s nejakou malou výnimkou podobal na všetkých ostatných. On sa odlišuje zásadne, má odlišnú prirodzenosť, je odlišným človekom, občanom iného kráľovstva.*

2) *Život kresťana je kontrolovaný a ovládaný Ježišom Kristom. Kresťania sú prenasledovaní, lebo žijú pre Krista. „Blahoslavení ste, keď vás hanobia a prenasledujú a luhajú na vás všetko zlé pre mňa.“ Zvláštna vec v prípade prenasledovania kresťana je v tom, že je to pre Krista. Kresťan si uvedomuje, že za všetko vďačí Kristovi a Jeho smrti na kríži, vie, že Jeho záchrana bola zaplatená vysokou cenou – životom Pána Ježiša Krista. Chce preto žiť svoj život iba na slávu Toho, ktorý za neho zomrel, vykúpil ho a ktorý vstal z mŕtvych. „Pre Krista“ – to je ten veľký, riadiaci motív v živote kresťana. Tu je čosi, čo nás robí odlišnými od všetkých ostatných ľudí a čo je dokonalou skúškou nášho vyznania viery. Prečo robím to, čo robím, prečo žijem kresťansky, prečo chodím do kostola, prečo sa snažím žiť podľa Písma? Kvôli tomu,*

že mi to povedali rodičia? Kvôli tomu, že si chceme uspokojiť svoje svedomie? Kvôli tomu, aby ma ľudia chválili? Kvôli tomu, aby som si zaslúžil spasenie? Jediný legitímny dôvod je „pre Krista“. Ak sme skutočne kresťanmi, našou túžbou musí byť bez ohľadu na to, ako veľmi môžeme v praxi zlyhať, žiť pre Krista, osláviť Jeho meno svojím životom.

3) *Život kresťana je kontrolovaný myšlienkami o nebi a budúcom veku. Zameranie na nebo je jednou zo základných črt novozákonného učenia. „Radujte a veselte sa, pretože vaša odplata hojná je v nebesiach.“ Čo bolo tajomstvom starozákonných hrdinov viery, ktorých príklad uvádza 11. kapitola listu Židom? To, že vedeli, že ich miesto tu na zemi nie je trvalé, že hľadali ono večné, očakávali „mesto“, majúce pevné základy, ktorého Tvorcom a Staviteľom je Boh, túžili po nebeskej vlasti (Žd 11, 10 – 16). Toto musí byť podstatnou kvalitou určujúcou rozdiel medzi kresťanom a ostatnými ľuďmi. Nekresťan robí všetko, čo môže, aby nemyslel na večnosť. To je podstata celej tej honby za zábavou a radovánkami, alebo naopak za prácou, aktivitou v dnešnom svete. Ľudia sa v týchto veciach snažia zabudnúť na smrť a na to, čo bude potom. Pre nekresťana je väčšinou typické, že zo všetkého najneradšej má rozhovory o smrti a večnosti. Kresťan na druhej strane je človekom, ktorý o týchto veciach veľa rozmýšľa a nimi sa zaoberá a sú veľkým princípom a činiteľom v celom jeho živote a svetonázore.*

Ako je to s tebou vo svetle týchto skutočností? Rád sa zaoberáš myšlienkami o večnej nebeskej vlasti, alebo sa im vyhýbaš?

Reakcia na prenasledovanie:

V ďalšej časti budeme spolu uvažovať nad tým, ako sa tieto princípy kresťanovho života odrážajú v našej reakcii na prenasledovanie. Opäť je potrebné pripomenúť, že toto sa týka len tých, ktorí sú právom prenasledovaní pre Krista a nie pre nejaké iné príčiny. Prenasledovanie, o ktorom sa tu hovorí, nie je v žiadnom prípade dôsledkom toho, čím sme podľa starej prirodzenosti, ale tkvie iba v tom, čím sme ako nové stvorenie v Kristu Ježišovi.

Nemusíme strácať čas ani podrobnou analýzou možných foriem prenasledovania. Tie môžu byť veľmi rôzne a môžu siahať od smrti na popravisku alebo inej násilnej smrti cez stratu miesta v zamestnaní, po úškľabky, klebety a ohováranie. Dôležité nie sú formy prenasledovania, ale naša reakcia na prenasledovanie. Správnu reakciu si ukážeme na základe toho, ako nemáme reagovať.

1) *Kresťan sa nesmie odplácať – Je veľmi ťažké neodplácať, ale náš Pán neodplácal a my sme mu podobní. Prirodzený človek vždy odpláca, ale toto je schopnosť nového človeka, ktorú získava pri znovuzrození.*

2) *Kresťan nesmie ani cítiť odpor – Nestačí len nereagovať, náš Pán chce, aby sme išli ešte ďalej a dostali sa do stavu, v ktorom dokonca ani nepocitujeme odpor proti prenasledovaniu. Možno si sa už naučil potlačiť prejavy rozčúlenia, mrzutosti. Aj keď potlačíme tieto prejavy, ešte stále môžeme pociťovať namrzenosť, zatrpknutosť, prežívame intenzívny pocit krivdy. Aj toto musíme odstrániť. Vidíme na príklade apoštola Pavla, z jeho listov, že aj keď ho častokrát hlboko ranili, predsa nezahorkol, nedal sa tým ovplyvňovať a vložil súd do Božích rúk. Nesmieme cítiť ani namrzenosť alebo odpor k tomu,*

čo nám iní ľudia kvôli Kristovi urobili. Vidíme to na príklade Pána Ježiša, ktorý prosí za svojich vrahov a vie, že to ukrižovanie, utrpenie je potrebné.

3) *Prenasledovanie nás nikdy nesmie deprimovať* – Ani odstránenie pocitu zatrpknutosti, krivdy však nie je ten posledný krok. Potom, čo si obstál v prvých dvoch veciach, môžeš ešte stále cítiť, že ťa prípad sľučuje, že sa cítiš nešťastný. Pýtaš sa: Prečo so mnou tak nakladajú? Prečo toto prišlo na mňa? V takejto chvíli nesmieš podľahnúť depresii. Ak si uvedomíš, že to je skutočne pre Pána, môžeš mať z toho, že trpíš, radosť.

Takéto reakcie sú pre „normálne“ uvažujúceho, prirodzeného človeka absolútne neuskutočiteľné, úplne nemožné. Preto aj na tomto vidno, že blahoslavenstvá a kážeň na hore nie je určená, aby ju vlastným úsilím plnili neznovuzrodení ľudia. To proste nie je možné.

Spracoval: Ján Szöllös

SEMIENKA PONÚKANÉ SENIOROM

Už po 21. raz prežívali seniori niekoľko septembrových dní v lone nádhornej prírody Liptova na chate J. A. Komenského v Račkovej doline. Tentoraz sme prišli zbierať semienka charakteru Pána Ježiša Krista, semienka povzbudení a napomenutia z Božieho slova rozsievané bratom kazateľom Alexandrom Barkóciom. Mottom konferencie seniorov bol text: „... vzrastajte v milosti a poznávaní nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista“ (2Pt 3, 18). V piatok upriamil brat kazateľ náš pohľad na spasenie, vykúpenie a vzťahy. Prvou výzvou bolo, aby sme dovolili Pánovi nastaviť na seba zrkadlo Božieho slova. Nepozerať na iných, neporovnávať sa s okolím, ale hľadiť na pôvodcu a završovateľa našej viery, na Pána Ježiša. Božie slovo nezamieňať za psychologické pravdy, ale skúmať Písmo – Božie hlbiny, aby sme Bohom vyučení podriadili celý svoj život Tomu, ktorý je alfa i omega – nášmu Spasiteľovi a Pánovi. Veď sme spasení a vykúpení. Spasení pre večný život, teda vyťahnutí z bahna hriechu, no spasení aj pre fyzický život, pre vzájomné vzťahy tu na zemi. Vykúpení z moci diabla, satana, ktorý chce ovládnuť naše myšlienky a konanie. Knieža tohto sveta si robí stále na nás nárok, hľadá naše slabé miesta, skúma, čoho by sa mohol chytiť v našom živote a zviest' nás z úzkej cesty. Nepodľahnime jeho návnadám! V Pánovi Ježišovi sme dostali všetko potrebné pre život, len si to musíme aj zviať, privlastniť. Naozaj sme si vzali od Neho všetko, čo ponúka?

Celé Písmo – Starý i Nový zákon – hovorí o vzťahoch, a to najprv o vzťahu človek – Boh a potom o vzťahu človek – človek. Pán Ježiš nám nielen hovorí, ale nás aj učí, ako riešiť vzájomné vzťahy. Odpúšťanie je v kompetencii človeka – ak odpustíme, bude nám odpustené. Ak sa nedokážeme dohodnúť, tak sa aspoň rešpektujeme. V cirkvi aj v rodine má platiť: druhého majme za dôstojnejšieho od seba. Pokora nám umožňuje pokračovať v Božom diele. Môj vzťah buduje brata/ sestru a jeho/jej vzťah buduje zasa mňa. Vzťahy sú veľmi krehké, lebo ich narúšajú ľudské predstavy.

Najväčšia prekážka v cirkvi (ale aj v rodinách) je predstava, ako to alebo ono má vyzeráť. Vlastné predstavy nebudujú zbory ani rodiny, ale zraňujú. Vždy hľadajme cestu

zmierenia a porozumenia, nepretláčajme, nevnučujme svoje predstavy.

Nechajme pôsobiť Ducha Svätého. Nebojujme za svoju pravdu, ale rešpektujme slová Písma – ak chceš získať neporušiteľný veniec víťaza, musíš sa pokoriť.

Čo ničí jednotlivca – veriaceho človeka? Neposlušnosť voči Božiemu slovu, ktoré vyzýva, aby sme vyčistili starý kvas, kvas horkosti, nelásky, závidi voči niekomu. Horkosť ničí náš život, naše myslenie. V kvase svojho myslenia môžeme zahynúť, ale robme pokánie vyznávajme svoje hriechy a prosme o ozdravenie. Len tak budeme môcť prežívať trvalú radosť. Prosme o odpustenie: vedomých aj nevedomých hriechov voči Pánu Bohu a Jeho svätosti; hriechov voči iným, ktorými sme ich zarmucovali a zraňovali; hriechov voči vlastnému telu (alkohol, drogy, fajčenie, porno...); hriechov svojho jazyka (vyslovené slová v problémoch a ťažkostiach, ale aj prípadné posudzovanie); vyznať generačné kľiatby a zlorečenia, lebo požehnanie a prekliatie prechádzajú z otcov na synov a vnukov. Prijatím odpustenia miznú negatívne emócie a my získavame radosť, ktorá je liekom na všetky choroby života. No najmocnejšia radosť je v Pánovi. V sobotu sme sa zamýšľali nad otázkou strachu a ako proti nemu bojovať. Brat kazateľ upriamil náš pohľad na starozákonného Gedeona (Sud 6, 1 – 24), ktorý zachraňoval obilie pred Midjānčanmi. Veriaci človek sa nemusí báť každodenných bojov a zápasov, lebo Pán Ježiš prisľúbil, že je s nami a neopustí nás. Strach je produkt ľudskej neposlušnosti. Ak Pánovi nedôverujeme, prichádza satan, lebo náš strach je pre neho ako magnet. Ľudský nepriateľ prichádza, aby nás oklamal, okradol a zabil. Gedeon urobil preventívnu vec – zobral z poľa obilie skôr, ako prišiel nepriateľ, a skryl ho do humna, kde ho vylátil.

Čo z tohto textu vyplýva pre nás? Uchovávať Božie slovo v srdci, učiť sa ho naspamäť, lebo ho potrebujeme, aby sme sa zbavili strachu a obáv a aby sme vedeli víťaziť.

Ak máme „v humne srdca“ Božie slovo, vždy víťazíme. Pán Boh nás pozýva k víťazstvu. Víťaziť budeme, ak sme naplnení Božím slovom: „Kristovo slovo nech vo vás prebýva bohato: vo všetkej múdrosti sa navzájom učte a napomínajte a vďačne spievajte vo svojich srdciach Bohu žalmy, hymny, duchovné piesne“ (Kol 3, 16). Božie slovo musíme milovať a študovať. Ono čistí naše postoje a názory, buduje dobré a láskyplné vzťahy, oslobodzuje, uzdravuje, napomína a posúva ďalej.

Toto je niekoľko hlavných myšlienok zo služby brata kazateľa Barkóciho. Zvesť Božieho slova bola prepletená jeho mnohými osobnými skúsenosťami a skúsenosťami ľudí, ktorým prináša zvesť spásy a záchranu.

Záverečné odporúčanie brata kazateľa bolo: **Božie slovo sa treba učiť, milovať ho, veriť mu, žiť a hlásať ho.**

Pripravila E. P.

POCHYBNOSTI

„Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových. Poslal k němu vzkaz po svých učednících“ (Mt 11, 2).

Jan poslal k Pánu Ježíši učedníky. V citovaném verši je skryto mnoho. Jan Křtitel je vzorem pro všechny věřící. To, co máme udělat, když se jedná o náš křesťanský život, je právě to, co udělal Jan. Obrátil se k Pánu Ježíši.

Co jsou pochybnosti?

Je to zcela něco jiného než nedůvěra. Pochybnost je, že křesťan chce věřit, ale nemá k tomu sílu. Znakem pochybnosti je, když se křesťan ptá na pravdu. Pochybnost je otevřená přijmout Boží slovo a sklonit se před ním. Pochybnost není překážkou víry. Skrze ni bývá víra často posílená, ale všimněme si, že se to děje pouze tehdy, když se člověk obrací přímo na Pána Ježíše, aby dostal odpověď a přijal ji.

Nedůvěra je opakem pochybností. Ta se ptá, ale ne proto, aby se dozvěděla pravdu a přijala Boží slovo do srdce. Ptá se, aby vyvrátila a zpochybnila Boží slovo nebo se mu nějakým způsobem vyhnula.

Nedůvěra se nedá sloučit s vírou, protože je jejím opakem. Nespočívá v tom, že člověk nedokáže věřit, ale v tom, že nechce věřit.

Jan Křtitel se obrátil o pomoc k Pánu Ježíši. Svoji otázku položil otevřeně a dostal odpověď. Pomoc dostal. Také Janovi učedníci dostali pomoc. To, že Jan byl v takovém postavení, že musel poslat svoje učedníky za Pánem Ježíšem, nebylo v první řadě kvůli němu, ale kvůli jeho učedníkům. Janovi učedníci se měli obrátit od Jana Křtitele k Pánu Ježíši.

Mnoho kazatelů v dnešní době musí udělat stejnou věc, aby ti, kdo je poslouchají, nebyli navázáni na ně, ale na Pána Ježíše.

Pohledme na Ježíše, jak rád přijímá ty, kdo k Němu přicházejí, dokonce i ty, kteří přicházejí s otázkou, kým je On.

ZNOVUZRODENIE

Znovuzrozením sa náš duchovný vývoj a duchovný rast nekončí. Nevybočme, nepozastavme duchovné napredovanie.

Nech sú nám trvalým povzbudením slová ap. Petra: „*Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás zo svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej: k neporušiteľnému a nevädúcemu dedičstvu, odloženému v nebesiach vám, ktorých moc Božia zachováva vierou na spasenie*“ (1Pt 1, 3 – 5).

Nebeský Otec otvára život kresťanov hodnotám, ktoré sú neporovnateľné s hodnotami, čo môžeme kúpiť za peniaze. Deň čo deň máme byť pripravení k posväcovaniu života v konkrétnej realite našej nedokonalosti: *Nie že by som to všetko bol už dosiahol a bol už dokonalý, ale bežím, aby som to získal, pretože si ma získal aj Kristus Ježiš.* (Fp 3, 12)

Teraz však na chvíľku postojme! Možno aj nechtiac niekedy naletíme púšťačovi, keď zopakuje svoje zvädzanie a darí sa mu. Možno sa len na chvíľku pozabudneme, podľahneme pokušeniu: **Ja som lepší!**

No dajme pozor, spolunažívanie organizmu Kristovho tela je ohrozené. Ak niekto z nás pocíti, najskôr len v mysli či v srdci, tichý závan: *som lepší*, môže to byť síce pravda, ale Božie slovo túto pravdu nazýva márna ťťažnosť.

V cirkevnom zbore by sa nemalo stávať, že jednotlivci alebo skupinka začne zanedbávať výzvu Slova: „Naklonení v bratskej láske predbiehajte sa navzájom v úctivosti“ (R 12, 10).

Položme si otázku: Ak s pokušením vo svojom srdci ihneď nerobíme poriadok na modlitbe, prestáva Biblia byť pre nás Božím slovom? My silní už nie sme povinní znášať slabosti nevládných? Slabneme strácaním sa v hašterivosti a márnej ťťažnosti? Neobúvame si pripravenosť k evanjeliu pokoja a vzájomného budovania?

V Božích očiach sme trvalo, aj v pokušeniach, omilostení hriešnici. Naš život sa vyvíja správnym smerom, keď srdcom v modlitbe zavoláme: „*Neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého!*“ Sme na ceste, avšak nič nemôže byť v tej chvíli dôležitejšie ako oslobodenie od ťťažnosti, ktorá sa stala márnosťou, vážni a umára naše srdce.

Odpoveď na našu modlitbu určite príde: „Človek po tvojej pravici je hodnejší a ty ho v bratskej láske takto prijímaš. Blížny už nie je konkurent a ty nie si jeho súper.“

Plní sa Božie zaslúbenie, lebo v tej chvíli si schopný uctiť si spolubrata či spolusestru. Duša sa očisťuje poslušnosťou a zažiješ v pravde krásu a silu lásky bez pokrytectva. So zdravou, novou chuťou a radosťou zažívaš obnovu srdca. Božím darom sa stane vzťah, ktorý vedie k pokoju a vzájomnému budovaniu.

Nemusíme sa nikdy naháňať a navzájom si dokazovať, kto z nás je lepší: „*Ale Boh trpezlivosti a útechy nám dáva jednomyselnosť medzi sebou.. Lebo čokoľvek bolo napísané, nám na poučenie, bolo napísané, aby sme skrze trpezlivosť a skrze útechu Písom mali nádej. Aby sme jednou myslou a jednými ústami oslavovali Boha a Otca nášho Pána Ježiša Krista*“ (R 15, 4 – 6).

J. Stupka

SÉRIA:
**POVZBUDENIE POČAS CHOROBY
 A ZDRAVOTNÝCH ŤAŽKOSTÍ**
KRÁĽ CHIZKIJA

Kde si môžem príbeh prečítať: Izaiáš 38. kapitola; (alebo 2. kráľov 20, 1 – 11)

V knihe proroka Izaiáša nájdeme príbeh o judskom kráľovi, ktorý mal zvláštne meno: Chizkija (alebo aj Ezechiáš). Vládol približne 700 rokov pred n. l. a píše sa o ňom, že bol skutočne verný Bohu (2Krl 18, 3 – 5) a že bol dobrý kráľ pre svoj ľud. V tom čase bolo územie, kde žili Židia, rozdelené na krajiny Izrael a Judeu, a hoci mali rozličných kráľov, vieru v Boha mali spoločnú. Chizkija nebol starý, keď ho zasiahla choroba, ktorá sa končila istou smrťou. Po tom, ako ochorel, za ním prišiel prorok Izaiáš s odkazom od Boha: „Daj do poriadku svoj dom, lebo zomrieš a nezostaneš nažive.“ Mnohí si povedia, že keď dostanú taký jasný odkaz, pokúsia sa splniť, čo im bolo povedané, ale Chizkija namiesto toho plakal a modlil sa k Bohu. Následne mu Boh odkázal cez proroka: „Vypočul som tvoju modlitbu a videl som tvoje slzy. Pridám k tvojmu veku ešte pätnásť rokov.“

Tento príbeh hovorí o obrovskom zázraku uzdravenia, v ktorý mnohí z nás dúfajú každý deň pre seba či svojich blízkych. Urobiť zázrak nie je v našich silách, ale vieme si vziať príklad z kráľa v tom, aké môže byť oslobodzujúce aj počas ťažkostí mať úprimný vzťah s Bohom. Vzťah, v ktorom sa nebojíme plakať, sťažovať sa, vyjadriť svoje sklamanie, svoje očakávania. Nech je táto úprimná modlitba prvým krokom, ktorý spravíme, a potom uvidíme, čo nás čaká ďalej. To je v našich silách.

Tento príbeh prináša ešte jedno veľké povzbudenie pre mnohých z nás. Sú choroby, pri ktorých nepomôže žiadna naša snaha. Ale je mnoho zdravotných ťažkostí, pri ktorých tiež prichádza „prorok“ a hovorí nám, čo máme urobiť. Či ide o zdravšiu životosprávu, dodržiavanie pitného režimu, cvičenie, terapiu, liečbu alebo pravidelné vyšetrenia, koľkokrát presne na túto vec nemáme silu a potom si nadávame? Nuž aj Chizkija nespravil to, čo mu bolo povedané („daj do poriadku svoj dom“), ale namiesto toho plakal a modlil sa. A Boh ho neopustil – a neopustí ani nás.

Čo viem robiť počas ťažkej choroby? Byť úplne úprimný k Bohu a nenadávať si, keď sa mi nedarí robiť to, čo je potrebné. Keď nám Boh dáva nové šance, prečo by sme ich nemali využiť?

*„Moja veľká trpkosť mi dodala pokoj. Ty si mi zachránil život pred hrobom záhuby, lebo všetky moje hriechy si zahodil za chrbát“
 (Iz 38, 17)*

Úloha pre maličkých: Vyfarbi obrázok Izaiáša, ktorý prišiel povedať Chizkijovi odkaz od Boha

Fyzické (Telesné)	Psychické (Duševné)

Správne zaradenie:

fyzické: cukrovka, ovčie kiahne, malária, rakovina, tuberkulóza
 psychické: depresia, úzkosť, schizofrénia, bipolárna porucha, autizmus

SÉRIA:

POVZBUZENÍ BĚHEM NEMOCI A ZDRAVOTNÍCH PROBLÉMŮ

KRÁL CHIZKIÁŠ

Kde si mohu příběh přečíst: Izajáš 38. kapitola nebo 2. kniha královská 20, 1-11.

V knize proroka Izajáše najdeme příběh o judském králi, který měl zvláštní jméno: Chizkiáš nebo i Ezechiáš. Vládl přibližně 700 let před naším letopočtem a píše se o něm, že byl skutečně věrný Bohu (2. kniha královská 18, 3-5) a že byl svému lidu dobrý král. Tehdy bylo území, kde žili Židé, rozděleno na země Izrael a Judu. Měli sice různé krále, ale víru v Boha měli stejnou. Chizkiáš nebyl starý, když ho zasáhla nemoc končící smrtí. Když onemocněl, přišel za ním prorok Izajáš se vzkazem od Boha. Ten zněl: „*Dej do pořádku svůj dům, neboť zemřeš, nezůstaneš naživu.*“ Mnozí si řeknou, že kdyby dostali tak jasný vzkaz, pokusí se splnit, co jim bylo řečeno, ale Chizkiáš místo toho plakal a modlil se k Bohu. Následně mu Bůh skrze proroka vzkázal: „*Slyšel jsem tvoji modlitbu, viděl jsem tvé slzy. Přidám k tvému věku ještě 15 let.*“

Tento příběh mluví o obrovském zázraku uzdravení, ve který mnozí z nás denně doufají, ať už pro sebe nebo pro své blízké. Zázrak neumíme udělat, ale můžeme si vzít příklad z krále v tom, jak osvobozující může být v době těžkostí mít upřímný vztah s Bohem. Vztah, ve kterém se nebojíme plakat, stěžovat si, vyjádřit svoje zklamání a očekávání. Ať je taková upřímná modlitba prvním krokem, který uděláme a potom uvidíme, co bude dál. Tohle je v našich silách.

Tento příběh přináší mnohým z nás ještě jedno velké povzbuzení. Existují nemoci, kde nepomůže žádná naše snaha. Ale je mnoho zdravotních problémů, při kterých také přichází „prorok“ a říká nám, co máme dělat. Jedná se o zdravou životosprávu, dodržování pitného režimu, cvičení, terapii, léčbu nebo pravidelné vyšetření. Nemáme sílu na tyto věci a potom si nadáváme? Ale ani Chizkiáš neudělal to, co mu bylo řečeno („dej do pořádku svůj dům“). Místo toho plakal a modlil se. A Bůh ho neopustil. A neopustí ani nás.

Co mohu dělat při těžkém onemocnění? Být zcela upřímný k Bohu a nenadávat si, když se mi nedaří dělat to, co je potřebné. Když nám Bůh dává nové šance, proč bychom je neměli využít?

„*Hle, ta hořkost přehořká mi byla ku pokoji. Ty sám vytrhl jsi z jámy zániku mou duši, za sebe jsi odhodil všechny mé hříchy*“ (Iz 38, 17).

Úkol pro malíčky: Vybarvi obrázek Izajáše, který přišel za Chizkiášem se vzkazem od Boha.

Úkol pro velké: Některé nemoci postihují tělo (fyzické) a některé duši (psychické). Dokážeš je rozdělit do tabulky? Jestli je neznáš a zajímají tě, zeptej se rodičů.

Cukrovka, deprese, plané neštovice, malárie, úzkost, schizofrenie, rakovina, bipolární porucha, tuberkulóza, autismus.

Fyzické (Telesné)	Psychické (Duševní)

Správné zařazení:

Fyzické: Cukrovka, plané neštovice, malárie, tuberkulóza.
Psychické: Deprese, úzkost, schizofrenie, bipolární porucha, autismus.

point the world
**SUPER
COLORING**

DOKUD NENÍ POZDĚ „Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy a budou před něho shromážděny všechny národy“ (Mt 25, 31-32).

Boží Syn vstoupil na tento svět, nechal se narodit z ženy, stal se pravým člověkem. Sám sebe nazýval Syn člověka. Jedná se o hebrejské vyjádření, znamenající „člověk“. Jako člověk žil náš život, konal naše skutky, zemřel naší smrtí a vylil svou krev za hříchy všech lidí. Jako člověk vstal z hrobu k naší spáse. Jako člověk vystoupil na nebe a sedí po Boží pravici. Vše se to děje proto, aby každý, kdo v Něho věří, měl život věčný. Ale ti, kdo nevěří v Pána Ježíše Krista, nemají věčný život. Většina lidí se vůbec nezajímá o Boží Slovo a o to, co jim my, křesťané říkáme. Nevěří, že by to mohla být realita. Ale jednoho dne Pán

Ježíš Kristus opět přijde a tehdy přijde i jako Syn člověka. Tehdy přijde viditelně ve své slávě a nádheře se svými anděly pro všechny. Tehdy bude sedět na svém trůnu slávy. Stane se něco, s čím nevěřící nepočítají a nemyslí si, že se to někdy stane. Bude tam stát každý člověk. Jak slavný to bude den pro ty, kteří v Něho věří a jaký to bude den pro ty, kdo s takovou situací nepočítají. Pro ty, kdo nevěří v Pána Ježíše, to bude děsivý den. Až se ten den přiblíží, potom pochopí, že Bible a křesťané měli pravdu a že Pán Ježíš Kristus opravdu přichází znovu a budou volat k vrcholům skal: „*Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu a před hněvem Beránkovým*“ (Zj 6, 16). Zastav se, kdo nejsi křesťanem a obrať se, dokud ještě není pozdě.

Přeloženo z eus

ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ

DĚJINY BAPTISTICKÉHO HNUTÍ V ČESKÝCH ZEMÍCH

Část druhá

Vratme se však z Německa a ze Švýcarska do Českých zemí. Na počátku 16. století přichází na naše území, především na Moravu, řada novokřtěnců – anabaptistů, kteří utíkali před pronásledováním ve svých zemích. Je velice těžké anabaptisty stručně charakterizovat a určit, kdo býval označován tímto jménem. Někteří v nich vidí jen podivné zbožné skupinky žijící v přísné uzavřenosti. Jiní v nich vidí náboženské fanatické blouznivce, kteří chtějí změnit svět a urychlit druhý příchod Krista. Jiní historici se zaměřují spíše na jednotlivé postavy tohoto hnutí, které hledaly především svůj vlastní vztah k Bohu a porozumění pro svou osobní cestu, nebo na vzdělané racionalisty, kteří svým vzděláním, znalostí Písma a učením předběhli svou dobu.

Vyvstává otázka, proč na Moravu, proč do Mikulova? Měla na jeho rozhodování vliv pověst Leonarda a Jana z Lichtenštejna a jejich tolerantní přístup k jiným než katolickým náboženstvím? Vedly je sem informace o náboženské svobodě v naší zemi?

Již v roce 1249 postoupil Přemysl Otakar II. Jindřichovi z Lichtenštejna ves Mikulov se vším, co k ní patří. Mikulovská větev Lichtenštejnů si udržela své panství až do roku 1560. V pro nás důležitém roce 1526 zde byli pány Leonard a Jan, pod jejichž správou patřil Mikulov k jednomu z nejtolerantnějších měst tehdejší Evropy. V těchto oblastech byl dosud značný vliv učení Mistra Jana Husa a poměrně hojně zastoupená byla na jižní Moravě také Jednota bratrská, která se těšila podpoře mnoha moravských pánů. „V šestnáctém století byla Morava vyhlášena jako země náboženské tolerance, ne-li svobody,“ píše Jarold Knox Zeman v publikaci „The Birth of Religious Liberty in Moravia“. V roce 1550 na sněmu v Brně prohlásil zemský hejtmán moravský Václav z Ludanic: „*Dříve Morava v ohni a popeli zahyne, než aby trpěla nějakého ve víře nucení.*“ Velmi stručně - přes husitství, Chebskou dohodu z 18. května 1432, Kompaktáta z 30. listopadu 1433, dospějeme brzy k Jakubskému mandátu, přijatému českými stavy 25. července 1508, nařizujícímu úplné potlačení „pikartů“ v Čechách, Na základě tohoto mandátu zůstala např. Jednota bratrská v Čechách nezákonnou až do Majestátu z roku 1609. Moravské stavy přijaly tento mandát až po velikém nátlaku, avšak ve zmírněné podobě. „*U vědomí nových spojenců v reformaci německé a švýcarské uzrála na Moravě myšlenka všeobecné náboženské svobody pro každého*“ (J. K. Zeman). Proto moravští stavové předložili Ferdinandu I. před přijetím za krále na podzim 1526 k podpisu dokument s následujícím zněním: „*...aby J. M. nás všechny i jednoho každého při víře zákona Božího a náboženství křesťanského zůstaviti bez překážek všelikých ráčil, tak aby jeden každý mohl Pánu Bohu svobodně a pokojně sloužiti podle toho, což by kdo za dobré podle zákona Božího a naučení Páně poznal.*“. A Ferdinand dal moravským stavům slib: „*My Ferdinand slibujeme a přísaháme na tomto sv. Čtení, že všechny obyvatele tejto země markrabství moravského chceme při jich svobodách, řádích, dobrých a starodávných obyčejích zachovati a v ničem mimo spravedlnost neobtěžovati.*“

Novokřtěnci – anabaptisté, ať již ti, kteří se obrátili na svědectví Balthasara Hubmaiera, nebo následovníci Jakuba Huttera či tzv. „städlers“, následovníci Ulricha Städlera,

kazatele z Brixenu, zůstali na Moravě do 17. století. S nástupem třicetileté války se na hlavy moravských křtěnců sneslo veliké utrpení. Museli čelit nesmírnému pronásledování. Veliké soužení jim způsobily i nájezdy Turků a jejich spojenců. Ztratil šestnáct usedlostí, jedenaosmdesát osob bylo zavražděno a dvě stě čtyřicet jich bylo zavlčeno do tureckého otroctví. Na zbývajících bratrských dvorech působily pohromu vítězí katolické armády. Vojáci plundrovali, ničili, zabíjeli a znásilňovali. Nesmírnou perzekuční horlivost prokázal kardinál von Dietrichstein. Jeho přičiněním byli bratři zbaveni všech svých úspor a vyhnáni z Moravy. Opět se stali běženci. Jejich osudy v následujících staletích jsou žalostným příběhem všemi nenáviděných a všude pronásledovaných lidí. Někteří odešli do Uher a do Transylvánie. Mohli bychom dále sledovat jejich stopy na Valašsku, v Rusku a jinde. To se ovšem již netýká našich zemí.

V roce 1517 vystoupením Martina Luthera začíná v Německu reformace. Vystoupením Huldrycha Zwingliho začíná reformace ve Švýcarsku. Anabaptisté nepokládali tuto reformaci za dostatečnou, šli dál. Zdůraznili kromě jiného nutnost osobního obrácení, pokání, biblického křtu na vyznání víry. K jejich dalším odkazům patří pohled na utrpení jako neoddelitelnou součást následování Krista, neodpírání násilí a jeho odmítání v jakékoli podobě, ukázněné členství, smysl pro misi, hluboký smysl pro společenství. Tyto důrazy souzní i s důrazy baptistů, kteří se hlásí k radikálnímu křídlu protestantské reformace.

První baptistický sbor vznikl v Amsterdamu v roce 1609. John Smyth odešel se skupinkou souvěrců z důvodů pronásledování ze strany anglikánské církve a její hlavy, krále Jakuba I., z Anglie do Holandska. V Amsterdamu působil nejprve ve „sboru independentů“ (nezávislých). S nimi se ovšem rozešel v otázce křtu, proto tento sbor společně s několika dalšími opustil, pokřtil nejprve sám sebe a potom skupinku těch, kteří s ním opustili původní sbor independentů. Tato skupinka pokřtěných založila v roce 1609 sbor, který přijal dříve zmíněné anabaptistické zásady – osobní vyznání víry, biblický křest ponořením.

W. T. Whitley, který se zabýval historií baptizmu a především životem a učením Johna Smytha, napsal o tomto sborečku následující svědectví: „*Setřásli jeho antikristovského ujařmení a jako svobodný lid Páně se spojili (skrze smlouvu Páně) k budování církve ve společenství evangelia, k chození po jeho cestách, jak je poznali nebo ještě poznají, a to podle svého nejlepšího svědomí a s pomocí Boží, ať je to stojí cokoliv.*“

V roce 1612, byl ustaven první baptistický sbor v Anglii. Tento sbor založili angličtí vyhnanci, kteří před třemi roky odešli s Johnem Smythem do Holandska. Po třech letech se pod vedením Thomase Helwyse vrátili zpět do své vlasti. Pro svou víru a přesvědčení byl Helwys ještě v roce 1612 zatčen a zemřel ve vězení. Ale raději položil svůj život, než by odvolal nebo změnil svůj postoj. Pevně vyznával, že víra je osobní obecnost s Bohem, že o ní může rozhodovat, odmítat ji či přijmout jen každý jednotlivec. Nemůže to za něj učinit ani rodina, ani církev nebo stát. „Náboženství každého člověka je záležitostí Boha a jeho samého. Král za ni neodpovídá, není ani soudcem mezi Bohem a člověkem. Ať je člověk heretik, kacíř, Turek nebo Žid nebo cokoliv jiného, nenáleží žádné pozemské moci trestati ho z toho.“

Slavomila Švehlová

BOH NÁS MÔŽE ZMENIŤ

Písal sa rok 2014. Mal som vtedy šesťdesiat rokov. Pracoval som v našom meste vo Veľkom Krtíši ako správca bytových domov. Moja manželka v tom čase pracovala ako opatrovatelka v Rakúsku na viacerých miestach a chodila na dvojtyždňové turnusy, po ktorých bola dva týždne doma. Takto plynul čas... a trvalo to takto desať rokov.

Duchovne sme obaja patrili do veľkej cirkvi v našom meste a pravidelne sme chodili na bohoslužby. Vtedy sme si mysleli, že takto to má byť a že sme na správnom mieste.

Naša dcéra v tom čase už žila a bývala v Rakúsku, neďaleko Salzburgu. Bola tam vydatá vo svojom druhom manželstve, keďže jej prvé manželstvo doma sa nevydarilo a skončilo rozvodom. So sebou do Rakúska si vzala aj svoju dcérku – našu vnučku Sašku, tá už bola v školskom veku.

Naša dcéra však v Rakúsku nemala nijaké rodinné zázemie, ani z manželovej strany. A tak bola na všetky problémy sama a upadala aj do mnohých trápení. Až jej raz niekto poradil, aby navštívila kresťanský zbor v Loigu, v Salzburgu, podobný našim reformovaným kresťanským zborom na Slovensku.

Tam sa jej dostalo nového učenia o Bohu a jeho spasiteľskom diele pre človeka.

To ju priviedlo, aby o tom hovorila a svedčila aj nám rodičom. Telefonovali sme si každý deň, najmä moja manželka s ňou. A nové učenie o Bohu začalo prenikať aj do našich uší. Spočiatku sme ho aj odmietali, zdalo sa nám príliš kontrastné s našou vierou. Ale jej argumenty postupne silneli a zneisťovali nás v našom ponímaní viery. Dcéra a neskôr aj vnučka Saška, ktorá už mala vtedy štrnásť rokov a tiež uverila novému učeniu, na nás chrlili nové a nové pochybenia o našej viere. A naopak, vyjadrovali úplnú istotu o svojom spasení pre večnosť a o našom zatratení... a to už bolo pre nás vážne.

Takto to trvalo určitý čas, asi tak pol roka. Moja manželka už bola naklonená na zmenu svojej viery, ja vtedy ešte nie. A nasledoval ďalší telefonát našej dcéry s otázkou pre mňa: „**Oci, a čo budeš robiť po smrti? Alebo: čo bude s tebou po smrti?**“

Vtedy som neisto odpovedal, že úplne neviem, ale že mám pred sebou očistec a potom by to malo byť nebo.

Ona však odpovedala: „Tak si vezmi Bibliu (ktorú sme v tom čase nemali) a nájdi tam očistec! Už vopred ti však hovorím, že to tam nenájdeš! A keď to tam nie je, tak to ani nebude a celá vaša viera je márna! A ste obaja aj s mamou stratení – zatratení pre peklo!“

Tak toto bola pre mňa zničujúca bomba! Samozrejme, bolo aj množstvo iných argumentov... a postupne sme aj s manželkou začali byť naklonení novému chápaniu Boha. Cesta k nemu však ešte určitý čas trvala.

V roku 2015 sme sa s manželkou aj dcérkou zúčastnili jedného kresťanského výletu v rakúskych horách, ktorý organizoval už spomenutý kresťanský zbor Loig za účasti asi 150 ľudí, sčasti aj nekresťanov. Bola tam aj jedna slovenská kresťanská rodina, s ktorou sme sa pred časom spoznali, tí už mali aj nemčinu zvládnutú a všetko nám

prekladali a privádzali nás do nového myslenia o Bohu. Moja manželka už prijala Ježiša Krista do svojho srdca, uverila a dala sa na tomto výlete aj pokrstiť vo vodách jazera Schwarzsee, krstil ju Christof Hochmuth a Milan Galo. Bola to pekná slávnosť a pre mňa nová vzpruha do ďalších dní.

Na manželke som v ďalšom období spozoroval zmeny: zrazu bola pokojnejšia, povolilo aj napätie medzi nami vyplývajúce z častého odlúčenia, a to bolo pre mňa potvrdením, že je na správnej ceste.

Blížili sa Vianoce 2015 a naša dcérka s rodinou prišli k nám domov na Slovensko. Mali sme pekné a milé celorodinné stretnutie (máme ďalších 2 synov) a podrobne sme diskutovali o novej viere, ktorú ony v Rakúsku prežívajú, a teraz už aj moja manželka... a už aj ja som bol zlomený.

Vianoce sa skončili, každý šiel domov a manželka do práce v Rakúsku.

Ostal som doma sám, bol som však nato už zvyknutý. Tentoraz však vo mne silnelo nové presvedčenie, že aj ja chcem prijať Ježiša Krista za svojho osobného Spasiteľa, ktorý aj za mňa podstúpil krutú smrť, aby ma vykúpil z hriechnosti tohto sveta a priviedol na novú cestu.

A tak prišiel 30. december 2015:

Prišiel som z práce na obedňajšiu prestávku domov. Klakol som si a pokoril sa pred Bohom, vyznal mu svoje viny, hriechy a prestúpenia, aby mi ich Pán odpustil, zmiloval sa nado mnou a aby ma prijal do svojej rodiny... po chvíľach tohto rozjímania som precitol a pozrel na hodiny:

Bolo o 5 minút 12. O 5 minút 12?

Vtedy som si uvedomil, čo mi tým Pán odkazuje: je pre mňa najvyšší čas! Mal som 61 rokov a život pomaly prechádzal do staroby! Stihol som to teda takmer v poslednú chvíľu, taký pocit som mal! Vďaka Ti, Pane, že zachraňuješ aj ľudí v staršom veku, keď už nie je veľká šanca na zmenu!

Takto som prijal novú vieru v nášho Spasiteľa Ježiša Krista a vytvoril som si k nemu osobný vzťah.

A aj keď Ho zatiaľ nevidím, jednako verím v Neho, že On je večný Boh a náš milosrdný Otec, ktorý nás miloval a miluje prvý, ešte pred naším znovuzrozením, kým sme boli ešte hriešni a nestarali sa o našu budúcnosť po tomto živote.

Odvtedy uplynulo niekoľko rokov. Spolu s manželkou sme sa stali členmi Kresťanských zborov a neskôr členmi Bratskej jednoty baptistov v Lučenci, v malej skupine vo Veľkom Krtíši. V súčasnosti spravujeme dom baptistov vo Veľkom Krtíši a aj v ňom bývame.

V novej viere a novej cirkvi sme si našli mnoho priateľov, bratov a sestry, oddaných vo viere v Pána Ježiša Krista, s ktorými prežívame požehnané obdobie.

Pane, patrí Ti moja veľká vďaka, že si ma našiel v dave tohto sveta, ktorý sa nestará o svoju budúcnosť, a zavolať si ma, aby som sa stal Tvojím učeníkom, nasledovníkom, svedkom a služobníkom.

Spätne premýšľam, že Boh určite videl, že sa k nemu z veľkej cirkvi neviem priblížiť, a tak poslal moju dcéru do zahraničia, a to do neľahkých pomerov, aby mi odtiaľ poslal pozvanie. Kto by si to bol pomyslel?

Bol to geniálny Boží čin.

Sláva Bohu!

Jozef Násaly, Veľký Krtíš

AKÁ JE MOJA ZNÁMOSŤ PÁNA JEŽIŠA?

Téma konferencie BJB pre seniorov v Račkovej doline tento rok bola: „Ale vzrastajte v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista“ (2. Petra 3, 18). Tak som sa zamyslela – aká je moja známosť Pána Ježiša? Pán Ježiš vstúpil do môjho života, keď som mala 54 rokov. Neskoro? Nevieam, no viem a cítim, že do môjho života

odvtedy vstupuje denne. Prichádza ku mne, aby mi pomáhal, aby ma uzdravoval. Denne. A ja prosím Ducha Svätého, aby mi pripomínal, ako mám ja vstupovať do Jeho plánu spásy. Denne. Od čias Jeho pôsobenia na tejto zemi uplynulo vyše 2000 rokov, ale On cez Ducha Svätého pôsobí neustále. Rovnako a denne. Tak ako vtedy, tak aj dnes sa snaží zmierniť ľudské utrpenie a biedu. Používa na to nás kresťanov. Rozumieme tomu dostatočne? Je aj toto moja „známosť“ Pána Ježiša?

On vtedy neskúmal, kto z tých, ktorí za Ním prídu, sú židia, pohania alebo neveriaci. Preňho bol a je dôležitý človek. Podobne ako pred 2000 rokmi, aj teraz žije Ježiš vonku. Neuspokojí sa s údelom byť zatvorený v kostoloch a modlitebniach. Áno, naše modlitebne sú miestom stretnutia s Bohom. Človeka s Bohom, človeka s človekom. No On sa neuspokojí s miestom, ktoré sme Mu vybrali my – miesto vyzdobené, čistučké, pozamykané. Kresťanský Boh je Bohom ulice. Tak ako pred 2000 rokmi, aj teraz je na ulici, na mieste, ktoré si sám vybral. Tam čaká na človeka, aby mu ponúkol sám seba. A nepýta sa, kto sme, akí sme. Či veríme, alebo neveríme, či chodíme do chrámu, do modlitebne. Nikomu tieto otázky nekladie. Ani vtedy pred 2000 rokmi, ani dnes nie. A volá nás po mene. Nie podľa nálepiek, ktoré sme si dali my. A my si ich dávame nie preto, aby sme sa mali radi, ale aby sme sa radi nemali. On nálepky nedáva – preňho je dôležitý človek. Pre Ježiša na ulici sme dôležitou odpoveďou na to, kým je pre nás On. A On je pre nás odpoveďou na to, kto sme my.

Modlím sa, aby aj toto malé zamyslenie bolo súčasťou poznávania nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.

Dana Jančulová

SVIŤME NA ZEMI

„Abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm sviťte jako hvězdy, které osvěcují svět, držte se slova života (Fil 2, 15-16a).

Jméno Petra Cartera dnes pravděpodobně většiny lidí nic neříká. Byl to slavný presbyteriánský kazatel žijící v 19. století. Nebyl ohnivým řečníkem jako Charles Spurgeon. Nenapsal ani žádné významné teologické dílo jako někteří jeho současníci. Nedostalo se mu ani světového uznání. Dokonce ani po jeho smrti se nestal slavným. „Jen“ žil svůj život víry tak, že ovlivnil a povzbudil stovky

jiných křesťanů a pomohl najít cestu k Bohu stovkám nevěřících. Z Petra Cartera vyzařovala Spasitelova láska jak ve vztahu k dětem, tak i dospělým. Jednou se dokonce stalo, že když se jakýsi návštěvník zeptal chlapce v besídce, zda ví, kdo je to Dobrý pastýř, dítě odvětilo: „Ano, to je přece náš kazatel, bratr Carter!“ Jeden ze státníků té doby na adresu tohoto kazatele prohlásil: „I kdyby ze světa zmizely všechny argumenty podporující křesťanskou víru, Petr Carter a dva jemu podobní by pro mě byli dostatečným důkazem, že Bůh je živý a že moje víra stojí na pevném základě.“

Možná, že i vás v této souvislosti napadá ona krásná píseň: **Slunce Kristovy lásky ať ozáří nás! Oheň svatého Ducha ať zapálí nás! Ať nedoutnáme jen, ať nezhasíná den, ve kterém se Jeho milost oslavovat má!**

A tak vážení, i když o sobě nejednou smýšlíme jako o obyčejných věřících, všichni do jednoho můžeme díky Boží milosti svítit jako hvězdy, oslavovat svého Otce v nebesích a ukazovat lidem na Krista jako na Spasitele. My všichni můžeme i v tomto týdnu být důkazem z masa a kostí, který dosvědčuje, že Evangelium je pravdivé. Kdosi to krásně vystihl následujícími slovy: **Bůh nás postavil na zem, abychom svítili, ne abychom si zvykli na tmu.**

Alois Boháček

JA PREDSA NEHREŠÍM

Na Konferencii seniorov v Račkovej brat kazateľ vysvetlil, že slovo „hriech“ v origináli znamená „minutie cieľa“. Duch Svätý mi pripomenul moje dobre mienené hlášky, poznámky, keď som chcela iných poučiť, usmerniť, lebo som bola presvedčená, že moje riešenie je najsprávnejšie. Namiesto toho, aby robili podľa môjho návrhu, sa ešte urazili, nahnevali a vôbec som nedosiahla vytúžený cieľ. Moje slová, skutky minuli cieľ. Uvedomila som si, ako môžem hrešiť s dobrým úmyslom. Odrazu sa mi stali zmysluplnými slová zo Žalmu 41, 3. „Hospodin, postav mi k ústam stráž a hliadku k dverám mojich pier.“ Prosím Pána, aby odpustil moje slová, ktoré nedošli do cieľa, a chcem sa nechať viesť Strážcom mojich pier, aby som nehrešila. Zdá sa aj tebe, že tvoje dobre mienené rady minú cieľ? Možno si odstránil stráž odo dverí svojich pier. Nerob to! Lebo vtedy tvoje slová nielenže minú cieľ, ale môžeš sa nimi dopustiť hriechu.

Edita Malá

POKRAČOVANIE UGANDA - 2

Zo školy som si pamätal, že Uganda je v Afrike. Viac som sa však o Ugandu nezaujímal. Keď sme dostali informáciu z IN Slovakia, že sa pripravuje cesta do Ugandy za účelom navštíviť podporované deti, zrazu sa mi Uganda stala oveľa bližšou. Trochu s obavami sme sa rozhodovali, či by sme to zvládli, a keď nám brat Palko Šinko povedal, že najstaršia účastníčka bude mať 88 rokov, už sme neváhali. Celú cestu sme začali vnímať ako poslanie dobrovoľníka a všetko sme vložili do Božích rúk. Lekári nás odmietli zaočkovať, lebo ľuďom nad 60 rokov sa očkovanie neodporúča, ale vyjadrili obdiv nad tým, s akým zámerom chceme ísť do Ugandy. My sme to nepovažovali za niečo mimoriadne a v žiadnom prípade sme si tým nechceli vylepšovať našu pozíciu pred Bohom. Skôr to bolo o tom, čo Pán Ježiš povedal, že keď ste niečo urobili pre toho najmenšieho, mne ste urobili. Zaočkovanie proti žltej zimnici je povinné pre získanie víza. Dostali sme očkovací preukaz a certifikát o tom, prečo nás nemohli zaočkovať, a s očakávaním sme požiadali o víza. Tie však akosi neprichádzali. Všetci už mali víza, len my nie. Išli sme na kolená a modlili sme sa, že ak je to Božia vôľa, aby sme išli, tak nech On koná. O pár hodín sme dostali správu, že sme víza dostali. Brali sme to ako Boží zásah do našej situácie. Nastal čas príprav a zháňania darčiekov a premýšľania, ako to všetko zabalit', keďže nám prinášali darčekom aj tí, ktorí necestovali, ale takisto podporovali deti v Ugande. Starostlivo sme vážili kufre, aby každý splnil limit 23 kg. S našou skupinou sme sa stretli na letisku v Budapešti. Bolo nás 12 dospelých, 24 veľkých kufrov a 12 malých na palubu. Po necelých dvoch hodinách letu sme dorazili do Istanbulu, a keďže sme mali meškanie, rýchlo sme prestúpili do druhého lietadla, ktoré nás počkalo. Naše lietadlo nabralo kurz Afrika. Vždy rád pozorujem zo zeme krásnu oblohu posiatu bielymi oblakmi. Aj teraz som sa nadchýnal oblakmi, ktoré pripomínali šľahačku, a to vo výške takmer 10 km. Ďakoval som nášmu Stvoriteľovi, že všetko tak predivne vytvoril. Náš let nebol priamy, mali sme asi hodinové medzipristátie v Kigali v Rwande. Po obmene pasažierov, pilotov a dotankovaní sme pokračovali do Entebbe v Ugande. Nadránom, ešte za tmy sme pristáli, a až tu som naplno vnímal, že stojím na ugandskej pôde. Čakal som nejaké skromné letisko, ale ohúrila ma mohutnosť a vybavenosť letiskovej haly. Našu batožinu nestihli v Istanbule preložiť, a tak sme hodinu vypisovali reklamácie. Trochu nás to zdržalo, ale neobralo nás to o dobrú náladu a odhodlanie ísť ďalej. Čakali nás už autá IN Ugandy a vyrazili sme smerom do Buikwe. Cestou sme sa zastavili na raňajky a potom v Kampale sme si mohli zameniť doláre a eurá za ugandské šilinky. Jedno euro je približne 4000 UGX. V Kampale sme navštívili katedrálu Namirembe, kde sme boli svedkami luxusnej svadby. Namirembe je jednou z najvýznamnejších katedrál v Ugande. Stavba bola dokončená v roku 1919 a odvtedy slúži ako dôležité miesto pre kresťanské obrady. Po ceste už za svetla sme mohli sledovať život okolo nás a po niekoľkohodinovom trmácaní sme dorazili do sídla IN Ugandy v Buikwe. Je to rozsiahly areál, kde je hosťovský dom, v ktorom sme boli ubytovaní, ďalej je tu kresťanská škola a kostol apoštolskej cirkvi. Dostalo sa nám milého privítania

a pochutili sme si na dobrom obede, ktorý kuchárky pripravili na slovenský spôsob. Po krátkom brífingu s predstaviteľmi IN sme mohli navštíviť a vidieť niektoré ich projekty zamerané na pomoc tým najchudobnejším. To už v budúcom čísle.

V. Malý

KDE PRESNE SA UGANDA NACHÁDZA ?

Uganda je vnútrozemský štát vo východnej Afrike. Na západe hraničí s KDR, na juhozápade s Rwandou, na juhu s Tanzániou (medzi nimi je Viktóriino jazero), na východe s Keňou a na severe s Južným Sudánom.

Rozprestiera sa na území, ktoré je 5x väčšie ako Slovensko a má 47 mil. obyvateľov. Hlavné mesto Kampala sa nachádza na brehu Viktóriino jazera.

Winston Churchill o Ugande povedal :
*Kráľovstvo Uganda je rozprávka.
Scenéria je iná, klíma je iná
a predovšetkým ľudia sú iní.
Preto ju nazval PERLA AFRIKY.*

Uganda tento slogan používajú od roku 1908

Boli sme svedkami luxusnej svadby v katedrále Namirembe.

Rušný život na cestách. Jazdí sa tu vľavo.

Naši hostelia nás srdečne privítali a ponúkli nám slovenské menu.

INSTALACE KAZATELE ZLÍNSKÉHO SBORU

Na samém sklonku měsíce září 2024 jsme se ve zlínském sboru dočkali chvíle, na kterou jsme se těšili dlouhou dobu - instalace nového kazatele, bratra Jordana Hallera.

Byly tomu totiž právě tři roky od momentu, kdy náš tehdejší kazatel bratr Marek Titěra prožil po sedmnácti letech služby u nás povolání ke změně svého působiště a odešel do sboru BJB Praha 3, Na Vinohradech. Nebylo to úplně snadné loučení, ale proběhlo v duchu bratrské lásky a s přáním požehnání jak Markově službě, tak i pražskému sboru.

Následovalo zvláštní období života bez stálého kazatele. O službu slovem se dělili starší s několika bratry ze sboru i mimo něj. Řadu práce, dříve zastávané kazatelem, si vzali na starost další členové. Zároveň ale začalo hledání nového kazatele. Nebylo to vůbec snadné. Po několika neúspěšných pokusech začaly rozhovory s bratrem Jordanem Hallerem. Od samého počátku nám bylo zjevné, že tentokrát to je jiné, než v předchozích případech. Cítili jsme jasné Jordanovo povolání do služby, ale zároveň jsme si uvědomovali, jak nelehké to pro něj a jeho rodinu bude, pokud se rozhodne k tak zásadní životní změně. Absolvovali jsme řadu setkání, modliteb, Jordan nám v mezidobí i několikrát kázal při nedělních bohoslužbách. Celá tato doba byla zakončena jeho souhlasem s kandidaturou pro kazatelskou službu, následně jednoznačně potvrzenou volbami celého sboru.

Od 1. září, přesně tři roky po odchodu bratra Titěry, máme ve Zlíně nového kazatele. Proto také proběhla 29. 9. 2024 slavnostní bohoslužba velké radosti a vděčnosti Pánu za to, že povolává služebníky na svou zemi. Těšili jsme se z přítomnosti mnoha hostů z BJB i dalších církví. Byli jsme společně svědky zcela unikátní události, kdy se v průběhu jediné bohoslužby za kazatelnou vystřídal tři předchozí pastýři našeho sboru s osobními poselstvími. Byli to bratři Miloš Šolc, Jan Titěra a Marek Titěra, jejichž služba ve Zlíně obsáhla v úhrnu období let 1971 až 2021 - tedy celých padesát let života sboru. Se slovem povzbuzení vystoupil také bratr předseda VV BJB Pavel Coufal. Vrcholem bohoslužby potom byly modlitby požehnání se vzkládáním rukou všech přítomných kazatelů, bratra předsedy i bratří starších.

Zvláštním paradoxem (a věříme, že i Božím řízením) je skutečnost, že bratr Jordan Haller k nám i s celou svou rodinou přišel právě z pražského sboru BJB Na Vinohradech. Bůh skutečně má zvláštní smysl pro humor. Nemusím dodávat, že tímto se vazby mezi oběma našimi společenstvími ještě více prohloubily. Děkujeme Pánu, že se takto stará o svou církev, a prosíme, spojte se s námi v modlitbách za službu bratra Jordana. Jak nám připomněl bratr Miloš Šolc: „Pole už se bělejí ke žni.“

Martin Skoumal, starší sboru BJB Zlín

INŠTALÁCIA BRATA KAZATEĽA JÁNA SZŐLLŐSA

Zbor BJB na Palisádach v Bratislave prežíval v nedeľu 8. 9. 2024 radostné chvíle. Zborová rodina bola svedkom inštalácie brata Jána Szöllősa za ďalšieho kazateľa zboru.

Prítomným sa prihovoril brat kazateľ Benjamin Uhrin, predseda Rady BJB SR, otázkou, či vieme, čo je cirkev a čo o nej hovorí Biblia. Upozornil nás, že v Božom slove je až 96 metafor o cirkvi. V príhovore spomenul tri prirovnania na základe textov z Písma:

Prvá metafora – zbor ako rodina, do ktorej sa rodíme a v ktorej je kľúčovou hodnotou láska, vernosť, bezpečie a možnosť byť sám sebou (1Tim. 5, 1 – 2; Sk 2, 44 – 46).

Druhá metafora – zbor ako armáda, zoskupenie potrebných ľudí, tých, ktorí sú ochotní slúžiť, obetovať sa, pracovať, navštevovať... Zdôraznil, že do armády sa nenarodíme, tam ideme s presvedčením a vedomím, že pomery sú tam úplne iné ako v rodine. Cirkev je Kristova armáda (Ef 6, 10 – 13; 2Kor 10, 3 – 6).

Tretia metafora – zbor ako roľa a stavba, kde je potrebná spolupráca – múdrosť staviteľa či roľníka; je to organizácia, v ktorej je rozpis práce a povinností a ktorá má určitú štruktúru a efektivitu (1Kor 3, 9 – 11; 1Kor 14, 40). Zdôraznil, že problémom týchto troch obrazov cirkvi je, že sú takmer nezlučiteľné, a predsa nesmieme ani jeden aspekt vynechať alebo zanedbať. Ako spojiť tieto obrazy cirkvi? Na základe textu Písma 1 Kor 12, 21 – 22 je zrejme, že sme jedno telo s rôznymi údmi a ich funkciami. Potrebujeme jeden druhého a aj úlohy rodiny, armády a organizácie sa musia plniť v duchu lásky a porozumenia. Bez lásky sa všetky očakávania, túžby a predstavy rozsyjú. Sme sklamaní z cirkvi, lebo nie je taká, ako sme očakávali? Cirkev – zbor je spoločenstvom, ktoré spája Pán Ježiš, ktorý nás volá, aby sme Ho nasledovali a dovolili Mu, aby nás premieňal. Potom budú túžby zázračne naplnené. Tieto záverečné slová boli vyslovené ako pranie bratovi Jánovi Szöllősovi do novej etapy služby tomuto zboru. Brata Szöllősa uviedol do služby brat kazateľ Darko Kraljik, podpredseda Rady BJB na Slovensku, pripomínajúc, že Pán Cirkvi obnovil povolanie brata, ktorý sa stáva ďalším kazateľom zborového spoločenstva v Bratislave na Palisádach. Po prečítaní životopisu a sľuboch brata J. Szöllősa a staršovstva zboru nasledovali modlitby a prosby, najprv brata J. Szöllősa, potom zástupcov zboru a člena Rady BJB SR. Radosť a vďaka za služobníka v našom zbore sme mohli vzájomne zdieľať aj pri spoločnom zborovom obede.

Pane, ďakujeme za Tebou povolaného služobníka pre naše spoločenstvo. Chceme mu prejavovať patričnú úctu a modliť sa za neho. S ním a pod jeho vedením konať Božiu vôľu vo všetkom, pracovať na záchrane ľudí pre Krista, na našom duchovnom raste, mravnej čistote zboru, ochotne sa zapájať do zborovej práce. Starat' sa o hmotné potreby Tvojho služobníka.

Prosíme, pomáhaj nám v tom!

S JEŽÍŠEM V KUCHYNI

Je tady podzim. Všichni máme rádi barevnost a ty krásné podzimní barvy nám působí radost a potěšení. Je to opravdu dech beroucí se dívat na tu Boží krásu. Jsme naplněni radostí, vděčností a cítíme, že léto je u konce a s tím i další náš rok. Všechno okolo nás se mění a dokonce i ty naše děti. Zase potřebují nové boty, ne jenom na podzim, ale i na zimu. Ty loňské jim už opravdu nejsou, i když se snažíme jim tam jejich nožičku ještě strčit, tak to prostě nejde. Ano, je to úsměvné, ale hledání a naplnění našich každodenních potřeb je prostě součástí našich životů. A tak se i naše děti mohou těšit na nové potřebné věci. Bude to nová bunda, protože u té loňské jsou už rukávy opravdu do půlky předloktí a také nové boty. Těšíme se a hledáme to nejlepší a také hezky barevné. Když se vše povede, tak naše děti tyto věci chtějí nosit i doma, zvláště v prvních dnech. Musí si vše užít a radují se, jak je vše krásné a tak nové. Jejich radost přechází i na nás, jsou to krásné chvíle, tak si je užívejte. Vzpomínám si, že jsem si všimla už opravdu obnošených bot u jednoho chlapce z našeho sboru. Musel ještě chvíli počkat, potřeb je mnoho a tak mne napadlo jim darovat peníze na tuto potřebu. Byla z toho radost na obou stranách. Musela jsem si uvědomit, že tuto myšlenku jsem dostala od Pána Boha. Vždyť On nám radí, co a jak máme dělat, jak se navzájem v lásce podporovat.

Pán Ježíš si také všiml potřeb lidí okolo sebe a nenechal je bez pomoci. Vzájemně si pomáhat je krásné a vidíme okamžitě ovoce naší lásky.

„Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali, jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým“ (J 13, 34-35).

Protože naše děti mají stále na něco chuť, ale i my dospělí, tak jim upečte - **vločkové sušenky**.

Potřebujeme mísu a do ní si dáme: 2 hrnky polohrubé mouky, 1 čajovou lžičku sody,

2 hrnky ovesných vloček, 1 hrnek pískového cukru, 1/2 hrnku hnědého cukru, 1 vanilkový cukr, 1/2 hrnku posekaných ořechů, 1/2 hrnku kokosu a toto promícháme.

Dále přidáme 1 hrnek rozpuštěného másla (nebo Hery), 2 rozšlehaná vejce,

1 posekaná čokoláda na vaření (nebo čokoládové bobčky asi půl balíčku).

Nakonec přidáme ještě 1/2 hrnku vody, všechno zamícháme, aby se nám směs propojila.

Na pečící papír si čajovou lžičkou dáváme hromádky a malinko roztlačíme vidličkou (namočenou ve vodě), do tvaru placičky. Pečeme ve středně teplé troubě přibližně 8-10 minut. Tyto sušenky nám připomínají, že už brzy budou Vánoce.

25 ROKOV NA BIBLICKEJ ŠKOLE V DÁNSKU:

Už viac ako 100 študentov z Čiech a Slovenska, z rôznych denominácií prešlo počas posledných 25-tich rokov dverami biblickej školy v Dánsku, v meste Mariager. Toto miesto už od roku 1954 slúži ako tréningové centrum pre mládež, ktorá chce žiť život s Bohom. Škola ponúka širokú paletu duchovného rastu, teologického štúdia, misijných a študijných ciest, praktických skúseností, ale aj mnoho voľnočasových aktivít priamo na škole či v krásnej prírode pri fjorde. Podľa toho, čo hľadáš a aký program si zvolíš, môže byť toto miesto pre teba všetkým, od moderného kláštora, kde máš možnosť v pokoji tráviť čas s Pánom Bohom, cez akademickú inštitúciu, kde môžeš vyštudovať teológiu, až po výcvikový tábor, ktorý ťa pripraví a vystrojí na službu v cirkvi. V centre našej identity je však byť a rásť ako učeník pána Ježiša. Chceme pomáhať každému, aby si vybudoval pevný základ viery, tak aby po celý život bezpečne stál na skale, ktorou je Pán Ježiš Kristus.

Prečítaj si svedectvá našich študentov a zväž, či sa k nim nepridáš aj ty.

Viac informácií nájdeš na

www.mariagerbiblecollege.com.

Svoje otázky môžeš poslať na info@mariagerhojskole.dk, a navyše máš možnosť prísť sem takmer ktorýkoľvek týždeň, ktorý ti vyhovuje, a zažiť všetko na vlastné oči.

Peter Makovíni, učiteľ informatiky

Svedectvá študentov:

Darina Malá – 2004 (Baptistická cirkev)

Mariager je miesto, kde Pán Boh naozaj koná a vypočúva odvážne modlitby a túžby. Naučila som sa, že to, čo do toho vložím, toľko sa mi vráti aj požehnaniami. A nielen tam, ale aj po návrate domov som mohla začať používať tieto veci v našom miestnom zbore, v slovenskom kontexte.

Štúdium na biblickej škole mi pomohlo vo formovaní svojho osobného teologického presvedčenia, a to prostredníctvom každodenného vyučovania, spolunažívania a diskusií so spolužiakmi, ako aj cez praktickú službu, ktorú sme tam každý mali.

Pavel Makovíni – 2009 (Baptistická cirkev)

Hneď po ukončení vysokej školy som išiel študovať teológiu do Dánska na biblickú školu do Mariageru. Páčila sa mi možnosť študovať v zahraničí, spoznať novú kultúru, vycestovať do neznáma a v neposlednom rade mať možnosť venovať svoj čas a pozornosť štúdiu o Bohu a zároveň budovaniu vzťahu s Ním. Dovolím si len zopár slov: fjord, príroda, apologetika, nové priateľstvá, koučing, hudba, uctievanie, šport, eseje, diskusie, 6x denne stravovanie, saunovanie, more – to všetko len zľahka, heslovito vykresľuje, čo človek môže zažiť v Mariageri. Ako najcennejšie z pobytu vnímam vzťahy, dlhé rozhovory na biblické a životné témy s mojimi vtedajšími učiteľmi a súčasnými priateľmi a jednoznačné presvedčenie o mojej viere v Boha.

Túto školu, túto skúsenosť odporúčam každému!

Šimon Hrivňák – 2016 (Apoštolská cirkev)

Pobyt na biblickej škole mi dal nových priateľov na celý

život. Práve tam mi Boh zlomil srdce pre Slovensko. Tu spoznáš viacej seba samého a spoznáš lepšie, kto je Boh.

Judita Senholt – 2019 (Evanjelická cirkev)

Okrem toho, že som mohla spoznať novú kultúru a veľmi veľa vzácných ľudí, tiež mi Pán Boh cez biblickú školu v Mariageri ukázal lepšie svoje srdce. Verím, že práve biblická škola môže byť skvelým miestom, kde spoznáme, čo Pán Boh chce robiť s našimi životmi a kam nás chce smerovať. Verím, že podobným požehnaním, akým bola táto škola pre mňa, môže byť aj pre ostatných Slovákov.

Jirka Šromek – 2021 (Apoštolská cirkev)

Ve dvaceti troch letech jsem se rozhodl prohloubit nejen znalosti z teologie a vztah s Bohem, ale také udělat něco s mou angličtinou. S výběrem školy jsem si nebyl úplně jistý, protože možností je poměrně dost, ale využil jsem párdenní návštěvy v biblické škole v Mariageru v Dánsku, a potom jsem měl naprosto jasno. Prostředí školy a okolí je fakt super a po uplynulém roce můžu sto procentně říct, že škola dokonce předčila moje očekávání. Rok na škole pro mě byl velkým povzbuzením, rozšířením obzorů a časem pro můj osobní rozvoj. Takže ať už jsi extrovert, nebo introvert jako já, umíš anglicky, nebo jen trochu jako já, ale chceš zkusit něco nového, určitě neváhej. Můžeš se těšit na pestrý program a vyučování od učitelů, což jsou aktivní služebníci v církvi, kteří mají za sebou pestrou historii, a nejde jen o nějakou teorii. Možností na škole je mnoho, ale co z toho využiješ, bude záležet jen na tobě a tvém přístupu.

Martin Wallenfels – 2022 (Katolícka cirkev)

V maturitnom ročníku som pocítil túžbu zažiť nové dobrodružstvo, vyjsť z komfortnej zóny, spoznať nových ľudí a prehľbiť si vedomosti v teológii. Biblická škola v Dánsku vyzerala ako najlepšia voľba. A tak sa aj stalo. Z Dánska som si odniesol množstvo spomienok či kamarátstiev ktoré trvajú dodnes, naučil som sa väčšej samostatnosti a prehľbil som vzťah s Bohom. Škola s výhľadom na fjord, s fitkom či saunou a s množstvom športových či voľnočasových aktivít prispeli k tomu, že štúdium teológie v Dánsku sa pre mňa stalo nezabudnuteľným zážitkom, ktorý každému odporúčam zažiť!

Martin Gold & Ester Slováková – 2024 (Apoštolská cirkev)

Na školu jsme přijeli původně jen na týden navštívit bratra, který zde rok studoval. Pobyt nás velice nadchnul. Po dlouhé úvaze jsme se rozhodli vymanit se z každodenní rutiny téměř sekulárního života a přijet do tohoto křesťanského prostředí. Cílem našeho studia na MH bylo prohloubit náš vztah před svatbou a vztah s Bohem, aby nás moudře vedl, uzdravoval a provázel před naším společným životem. Zároveň jsme sem přijeli zlepšit si angličtinu v mezinárodním prostředí, utvrdit některé dobrozvyky a v neposlední řadě načerpat inspiraci, energii a nadšení pro službu Božímu království. Škola je vedena zkušenými učiteli, kteří mají velice vlídný přístup, vymyslí spoustu zábavných aktivit pro stmelení kolektivu, praktikují osobní vedení k Bohu (pravidelný koučink) a studijní program není pouze o sezení v učebnách, nýbrž zahrnuje sport, hraní na hudební nástroje, zpěv chval, společné sdílení osobních příběhů, bohoslužby, uměleckou tvorbu a spoustu diskusí.

KEMPERENCE

Kemperence od slova **kemp** a **konference** se koná každoročně za účelem vzdělávat mladé na cestě ve víře. Tuto akci pořádá ODM (odbor pro mladé) pod vedením Pavla Mrázka.

Letošního roku se na akci protočilo celkem 82 účastníků z různých mládeží a denominací. Akce začínala v neděli 25. 8. večerí a byla zakončena v sobotu 31. 8. snídaní. Tématem akce bylo „KDEKOLIV JSEM“ a celý týden tím byl tak protkaný skrze knihu žalmů, kterou jsme měli možnost probírat. V neděli to po seznamovacích hrách odstartoval žalmem 31 Pavel Mrázek. Po jeho výkladu následovaly večerní aktivity. Poté jsme měli možnost vyslechnout si vždy něco o dalším žalmu každé ráno. V pondělí nás čekal Žalm 44, který jsme společně mohli rozbrat s Jiřím Voborkým, stejně tak jako následující den Žalm 147. Ve čtvrtek (po konferenčním dnu) jsme slyšeli výklad o žalmu 51 od Paliho Andraška a zakončil to v pátek svým slovem o žalmu 69 Jordán Haller. Po ranním slově vždy následovaly workshopy, které se obměňovaly (např. praktické modlitby, just dance, basketbal, koláže, deskovky...). Po výborném obědě jsme měli připravenou aktivitu vždy od nějaké mládeže. Jak se říká – mladí mladým. V pondělí to tak byla dobrodružná hra, při které si účastníci prošli okolí a více se sblížili, zajištěná mládeží z BJB Žatec. Další dny nás čekala vlajkovaná od BJB Praha, poté dokonce únikovka a komunikační hra, obě dvě zajištěné od KAMu (křesťanská akademie mladých). A poslední aktivitou pak byl country line dancing od BJB Olomouc. Po aktivitě jsme měli poté volno a bylo na nás, co podnikneme. V areálu bylo spoustu možností, jak trávit čas. Lidé chodili na procházky, hráli deskovky nebo různé sportovní aktivity. Dokonce jsme měli přístup i k bazénu, takže jsme se mohli chodit i koupat, což bylo v tom vedru opravdu parádní. Po večeri jsme si tak vždycky zopakovali, co si pamatujeme z ranního slova a pěkně jsme si to tak připomenuli. Tím pádem se nám to dostalo lépe do podvědomí, velice se mi to takto líbilo. Poté jsme všichni společně přebývali v Boží přítomnosti při chválách. Když dozněly chvály, měli jsme opět možnost strávit náš zbylý večerní čas tak, jak jsme si přáli.

Pozor, jeden den byl ale jiný, byl speciální, byl to KONFERENCE DEN. Středa. Den, na který se mnoho z nás těšilo a při kterém nás tam bylo zároveň i nejvíce. Na hlavní slovo, které bylo rozděleno do třech hlavních částí, nám přišel řečnit bývalý kazatel z BJB Olomouc, Mirek Čížek, který se pustil do tématu duchovní boje. Hlavní slovo bylo prokládáno jídlem a semináři. Vybrat jsme si mohli z různých témat od různých řečníků. Ať už to bylo o mně, jako o člověku z pohledu Bible od Davida Plevky, jak mluvit na internetu o své víře a zvěstovat evangelium zprostředkované hledamboha.cz, o přípravě na manželství formou spíše diskuzní s manžely Smilkovými anebo o tom: „Proč ve světě plném zla, nemůže existovat dobrý Bůh?“ o čemž se rozhodl mluvit Pavel Mrázek. Celý den byl opravdu pozeňaný a nabitý spoustou zajímavých a hlubokých myšlenek. Nakonec byl završený večerem modliteb a chval.

Celou Kemperenci jsme mohli společně zakončit pátečním večerním táborákem, kde se hrálo a zpívalo na oslavu Pána. Měli jsme moc krásný čas. Děkujeme tak ODM za takovou možnost a těšíme se na další podobné akce.

Rád bych předal aspoň základní myšlenku, na kterou bych prostřednictvím tohoto článku chtěl upozornit. Chvalte

Boha, kdekoliv jste. Jste poklady a Bůh vás takové stvořil, má pro vás plán. On vás miluje.

Jan Bednář, BJB Blansko

Rozhovory:

Na jakém semináři jsi byl a co si z toho pamatuješ?

J. P. BJB LITOMĚŘICE – „Zlo je kvůli tomu, že bychom jinak byli rozmazlení. Prostě potřebujeme někdy dostat facku od reality.“

František Sponar ES BRNO – „Hodně v mé paměti utkvěl seminář HledamBoha.cz, protože jsem měl trochu obavy z toho, že jestli to má vůbec nějaký význam a říkal jsem si, co to je přesně. Ale ten seminář mi dal tak strašně krásný náhled k tomu, jak vůbec funguje ta organizace. Až takový pocit, že ti lidi, kteří to myslí dobře, fakt dělají dobrou práci. HledamBoha.cz mě hodně zasáhlo v tom smyslu, že lidi můžou na internetu a na sociálních sítích dostávat možnost ptát se a diskutovat, což v dnešní době, lidí, kteří ti naslouchají, je hrozně málo. Jenomže tady takhle dávají možnost mladým lidem nebo komukoli vůbec, kdo je na internetu, prostě naslouchat tomu člověku, ale velmi to připomíná takovou terapeutickou poradnu, přičemž oni se snaží, aby to bylo spíše než poradna místo, kde se dá pobavit o těch dotazech a nalézat odpovědi, což je ale velmi těžké, kde se jakoby ptáš i na nějaké osobnější věci, ale přitom se nechceš moc dostat do takového toho, že budeš radit a být terapeutem.“

Co sis z Kemperence odnesl do svého duchovního života a chtěl by ses o tom podělit?

Martin Klanica BJB Olomouc – „sdílení se je ten nejlepší způsob navázání vztahu s druhým člověkem.“

Jana Ivančykava BJB Žatec – „Bůh je opravdu milující otec, a když je třeba, tak nás zastaví a upozorní – pro naše dobro. Možná občas nečekaným způsobem, který se nám zdá příliš drsný, ale tím nás právě zboří, aby nás vybuodoval nové, lepší a silnější. I samotné téma letošní kemperence „Kdekoliv jsi“ mi připomnělo věcnou pravdu, že Bůh nás nikdy nenechá a vždy v našich zkouškách je v Kristu naděje a východisko, ať už jsme vážně kdekoliv a procházíme čimkoliv.“

Anna Kučerová BJB Aš – „Z kemperence jsem si mohla odnést hluboké uvědomění, jak důležité je nebát se sdílet své boje s ostatními. Nebát se otevřít lidem, ale především Bohu. Vytvořit si s Ním důvěrný vztah. Dovolit Bohu vstoupit do našich životů a nechat se jím vést, protože cesta, na kterou jsme pozváni, nemá být prošlapána samotnými silami, ale v Jeho přítomnosti a vedení.“

Otázky připravil: Jan Bednář, BJB Blansko

100 ROKOV ZALOŽENIA ZBORU V BERNOLÁKOVE

Nedeľa 22. septembra 2024 bola pre náš zbor výnimočným dňom. Po prvý v tom, že sme na bohoslužbách vyjadrovali vďačnosť Pánu Bohu za to, že požehnal úrodu na našich poliach, záhradách, ovocných sadoch či vinohradoch a žehnal prácu našich rúk; že nám vo svojej dobrote aj v tomto roku požehnal hojnosť chleba a verne naplňal potreby nášho každodenného života. Zvlášť sme však vďační za ten chlieb, ktorý dáva život večný, za Spasiteľa Ježiša Krista. A v tomto roku bol Deň vďakyzdania pre nás zvlášť výnimočný aj preto, lebo sme si s vďakou v srdci pripomínali sté výročie vzniku či založenia nášho cirkevného zboru vtedy ešte v Čeklísi, dnes Bernolákove, kde sa prvý ustanovujúce zhromaždenie konalo v júli roku 1924. Pripomínali sme si veľkú Božiu milosť, jeho dobrotu a vernosť, ktorú Pán Boh nášmu zborovému spoločenstvu, napriek mnohým politickým a spoločenským zmenám prejavoval a prejavuje už sto rokov. Na doobedňajších

slávnostných bohoslužbách, za prítomnosti viacerých hostí, sa k spoločnej vďake a oslave Boha pridali dorastenci a mládežníci, zborový spevokol, bratia a sestry z Ukrajiny, chválospevová skupina a zneli spoločné piesne za sprievodu dychových nástrojov. História nášho zboru nás previedol Zdenko Podobný a zvestou Božieho slova poslúžil kazateľ Darko Kraljik na slová z Listu Židom 13, 8: *Ježiš Kristus ten istý včera i dnes i na veky*. Po spoločnom obede a za krásneho jesenného počasia naša slávnosť pokračovala vonku pod stanom. Mottom stretnutia boli slová: *Dielo Božích rúk v našich životoch*. Zazneli viaceré svedectvá i spomienky na to, ako Boh konal v životoch ľudí v tomto zborovom spoločenstve. Sme vďační Pánovi za jeho milosť, v ktorej jedine trváme a sme, a modlíme sa, aby nás vo svojej vernosti aj naďalej viedol a zmocňoval svojím Duchom k tomu, aby sme v našej generácii verne naplňali poslanie, ktoré sme dostali od Pána, poslanie byť solou a svetlom tomuto svetu a niešť ďalej svetlo evanjelia v našej generácii na spásu ešte mnohých ľudí okolo nás a predovšetkým na slávu nášho Spasiteľa Ježiša Krista.

DK

CENA VERZUS HODNOTA ROZSIEVAČA NA ROK 2025

Milí čitatelia a priaznivci Rozsievča.

Možno ste si nikdy nepoložili otázku, akú má pre vás náš časopis hodnotu. Nemyslím tým len cenu, ktorá sa dá vyjadriť číselne, ale to, či je pre nás Rozsievča cenný kvôli obsahu, kvôli tomu, čo v ňom nájdeme – výklad Božieho slova, jeho aplikáciu v živote, povzbudenie, poučenie, svedectvá, správy, reportáže a rôzne iné články. My v redakcii sa snažíme prinášať čo najkvalitnejší obsah a veľmi sa tešíme každému vášmu ohlasu. Aj týmto spôsobom, formou tlačenej časopisu sa snažíme šíriť posolstvo evanjelia a sme presvedčení, že to má svoj význam aj v dnešnej dobe elektronických médií. Má však svoju hodnotu nielen pre upevňovanie a rozvíjanie našej osobnej viery. Rozsievča je naše spoločné dielo a tešíme sa, ak nám pošlete úvahu, reportáž, správu o tom, čo sa udialo vo vašom zbere. Rozsievča pomáha udržiavať komunitu a komunikáciu medzi jednotlivcami a zbormi v rámci našej Bratskej jednoty baptistov v Česku a na Slovensku, ale aj s našimi bratmi a sestrami v zahraničí (napr. v Srbsku) a čitateľov má aj medzi veriacimi iných denominácií. Je aj dôležitým svedectvom pre históriu o tom, čo sa dialo v minulosti a deje v našej súčasnosti.

Vydávanie časopisu má však aj svoju cenu a aj zaplatením predplatného, objednaním si Rozsievča vyjadrujeme náš vzťah k tomuto nášmu spoločnému česko-slovenskému časopisu, ktorý existuje už vyše 100 rokov.

Ani pri vydávaní nášho časopisu sa nemôžeme vyhnúť ekonomickej realite, v ktorej žijeme a ktorej súčasťou bola v uplynulých rokoch a stále je inflácia a vysoký rast cien takmer všetkého. Ovplyvnilo to aj náklady na tlač, distribúciu, poštovné, grafiku pri vydávaní Rozsievča, ktorých cena vzrástla o desiatky percent. Minulý rok sme neprezieravo ponechali cenu predplatného na rok 2024 nezmenenú, v nádeji, že rast cien nebude taký enormný a vykryjeme vydávanie Rozsievča vďaka darom, ktoré sme dostali. To sa aj podarilo a rok 2024 skončíme len s menším celkovým deficitom za uplynulé roky 2022 – 2024, okolo 500 eur. Samotný deficit za rok 2024 však bude 3 400 eur. Minimálne o túto čiastku navýšenú o ohlásené zvýšenie poštovného a predpokladaný nárast ceny ostatných položiek, sme nútení zvýšiť predplatné, aby sme neskončili vo veľkom deficite.

Veríme, že hodnota Rozsievča je pre vás dostatočne veľká, aby ste nám zachovali svoju priazeň a objednali si Rozsievča aj pre rok 2025 a zaplatili zvýšené predplatné.

Redakcia

TISÍCE LUDÍ V SÝRII MAJÚ ODTERAZ DOMA PITNÚ VODU

integra

Tečúca pitná voda kedykoľvek otočíme kohútikom. Pre nás samozrejmosť, pre mnohých obyvateľov Sýrie však nedosiahnuteľný luxus. Vďaka projektu Nadácie Integra sa to pre viac ako 25 tisíc ľudí odteraz stalo skutočnosťou. Vodu môžu mať po dlhých rokoch priamo doma vďaka sanácii troch vodných vrtoch.

Nelahký život v krajine plnej výziev

Zhoršujúca sa ekonomická situácia dlhodobo sťažuje život najmä zraniteľným komunitám. Vodu si musia nakupovať od súkromných a často neoverených dodávateľov, pričom je veľmi predražená a bez záruky kvality. Obstaranie vody majú na starosti ženy a dievčatá. Musia po ňu ísť na vzdialené miesta, čo ich vystavuje rôznym nebezpečenstvám. Systémy WASH v Sýrii (voda, sanita, hygiena) utrpeli obrovské škody pre vojnový konflikt a dlhé roky fungovali na maximálnej kapacite, s obmedzenou alebo nijakou údržbou.

Úspešný projekt priniesol viac ako pitnú vodu

Projekt Slovenskej agentúry pre medzinárodnú rozvojovú spoluprácu SlovakAid, Nadácie Integra a jej partnera, organizácie Medair, sa úspešne ukončil. Priniesol pitnú vodu ľuďom v oblasti Khan Arnaba v Sýrii, kde k nej rodiny nemali prístup priamo doma aj 14 rokov a tak sa výrazne zlepšila kvalita ich života. Stretli sme sa s naším partnerským tímom z organizácie Medair zo Sýrie, ktorý bol výsledkami prác nadšený. Tri zrekonštruované vodné systémy budú teraz pomáhať viac ako 25 tisíc obyvateľom. Vďaka novým čerpadlám je možné vytlačiť vodu aj na vyššie poschodia obytných domov. Denne by mal mať každý človek v oblasti k dispozícii minimálne 28 litrov vody miesto doterajších 10 litrov.

„Predtým sme museli používať čerpadlo, aby prúd vody vôbec tiekol. Ale k tomu sme potrebovali elektrinu, a tá, ak máme šťastie, funguje len dve hodiny denne,“ zdôverila sa nám 53-ročná Saleh zo Sýrie, ktorej sa splnil obrovský sen. Teraz má totiž prístup k 33 litrom pitnej vody denne, spolu s ďalšími 25 tisíc ľuďmi, ktorým sa tak zvýšila kvalita života. Voda im doma tečie priamo z kohútika.

Vodu majú po 14 rokoch doma priamo z kohútika

„Toto je prvýkrát za viac ako desať rokov, čo vidím vodu tiecť priamo z kohútika. Dnes som si mohol naplniť fľašu vody a voda tiekla silným prúdom,“ podelil sa s nami o obrovský zážitok 49-ročný Sulaiman. Aj keď on aj jeho rodina bývajú v blízkosti jedného z vrtoch, vodu priamo doma z kohútika nemali už štrnásť rokov. Museli si ju požičiavať od susedov, kupovať za veľmi vysokú cenu, alebo si prenajímať vodnú pumpu, aby zvýšili tlak a voda mohla vôbec tiecť.

Udržateľnosť na dlhé roky

Vodné vrty sú zrekonštruované tak, aby vydržali minimálne pätnásť rokov bez akejkoľvek potrebnej údržby a opráv. Vďaka udržateľnosti tak môže byť projekt prínosom na dlhé obdobie. Koordinátorka projektu Ivana Čorbová vidí veľký význam v tom, že Nadácia Integra pôsobí aj v oblasti, ako je Sýria, a pomáha ľuďom v náročných životných situáciách:

„V krajine ako Sýria, ktorá je poznačená vojnou, konfliktmi, ekonomickou krízou, ťažkou situáciou ľudí, je veľmi povzbudzujúce vidieť, že aj my ako Nadácia Integra spolu s partnerom a Slovenskou republikou sme mohli pomôcť 25 tisíc ľuďom, ktorým sa teraz reálne zlepšil život. Pri návšteve sme počuli slová vďaky od našich partnerov a vidíme, že to, čo robíme, má zmysel.“

Potrebná osвета a vzdelávanie

Okrem pitnej vody dostávajú obyvatelia aj veľa dôležitých informácií. Súčasťou projektu boli aj školenia. Vyškolených bolo pätnásť technických pracovníkov o technických prevádzkových postupoch, dvadsaťpäť komunitných dobrovoľníkov a štyristopäťdesiat domácností o vode, hygiene, sanitácii a prenosných chorobách. Cieľom je, aby ľudia zlepšili svoje hygienické návyky, dokázali sa starať o svoje zdravie a chránili sa pred ochorením. V projekte sa totiž efektívne spájajú dve oblasti – „Wash“ (čisté ruky) a „Health“ (zdravie), teda informácie o tom ako si správne umývať ruky či starať sa o vodu, ako umývať ovocie a zeleninu, a tiež o tom, ako predchádzať chorobám. Nedostatok vody totiž spôsoboval časté infekcie a zdravotné problémy, v oblasti bola pandémia cholery. Trpia najmä deti, tehotné ženy a starí ľudia. S potrebnou osvetou má takto projekt významný a pozitívny dopad na celú komunitu.

Pomáhajte spolu s Nadáciou Integra

Pridajte sa k Nadácii Integra a pomáhajte spolu s nami zraniteľným komunitám v oblastiach konfliktov. Pitná voda v Sýrii zachraňuje životy, zlepšuje hygienu a znižuje chorobnosť. Pomôžte tým, ktorí trpia kvôli vojne.

PŘEDPLATNÉ ROZSÉVAČE NA ROK 2025

Časopis vychází 11- krát do roka. Objednávky prosím zasílejte do konce roku 2024.

SR: Cena výtlačku: 36 € za rok (3,30 €/kus). V ceně je započítáno i poštovné. Účet v SR: IBAN SK350900000000011489120, do poznámky napišete meno odberateľa. Var. symbol: 888. **Objednávky SR:** Bratská jednota baptistov v SR, Súľovská 2, 521 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk

ČR: Cena výtisku: 900 Kč na rok (82 Kč/ kus). V ceně je započítáno i poštovné. Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napišete adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zasílá. Var. symbol: 911840. **Objednávky ČR:** BJB, výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4, e-mail: iveta.prochazkova@baptist.cz

Odber v zahraničí/ platby zo zahraničia: Predplatné: 36,-€ za rok + aktuálne poštovné 30,-€.

Názov účtu: Bratská jednota baptistov v SR, číslo účtu: IBAN SK350900000000011489120, SWIFT: GIBASKBX

Názov banky: Slovenská sporiteľňa, a.s. Adresa banky: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská Republika.

NEKONEČNÁ TVORIVOSŤ

stojím denne na tisícach rázcestí
často bez rozmyslu vyberiem sa
inokedy dlhšie premýšlam –
– ktorým smerom ubrať sa len
ako na to rozhodnutie ďalší život nadviaže
či omyl to bol
či správna voľba?
to len čas ukáže...
(a možno že aj nie...)

omylov mala som v živote mnoho
no Boh z močiara mojich omylov a chýb
krásku vydolovať dokázal...
z toho, čo pre mňa chaosom bolo a je
on tká tapisériu nádherného vzoru
jeho tvary len z výšky rozoznateľné
z Božej perspektívy zvláštne nezvyčajné...
to všetko vďaka Božej tvorivosti
vďaka Jeho blahosklonnosti
vďaka Jeho milosti

nekonečná tvorivosť.
kde jej začiatok a koniec je?
to je nad moje ľudské chápanie...
nad moje úsilie...
zlé aj dobré voľby do krásneho vzoru utkané
nie, nezaslúžim si to, Bože,
veru nie.

Dáša Kolláriková